BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

PHILODEMUS

ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ

EDIDIT

CHR. JENSEN

LIPSIAE
AEDIBVS B.G. TEVBNERI

PHILODEMI
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ
LIBER DECIMUS

EDIDIT

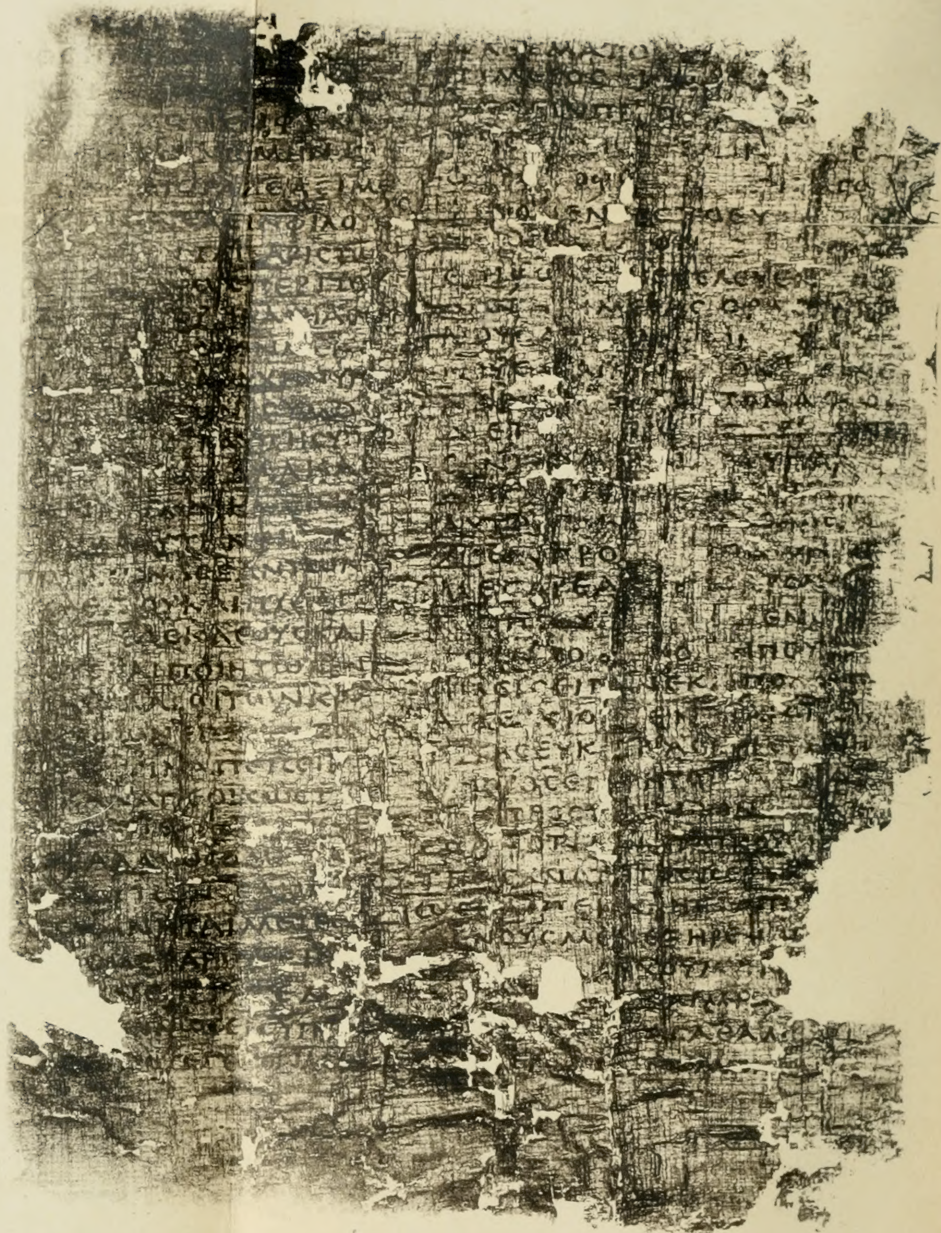
CHRISTIANUS JENSEN

ACCEDIT TABULA PHOTOTYPICA

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI LIPSIAE MCMXI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

Pap. Herc. No. 1008, col. x–xi.

SAMUELIS SCHASS

MEMORIAE

S

Praefatio.

Ante hos quattuor annos cum Philodemi libellum *περὶ οἰκονομίας* qui dicitur collatis ipsis schedis Neapolitanis in lucem edidissem, id inprimis enitendum mihi videbatur, ut etiam cetera quae adhuc innotuerunt Philodemi de Vitiis et Virtutibus oppositis scripta quam celerrime viris doctis proponerem. Nam praeter libri septimi (Z) paginam unam[1]) et aliorum fragmina quaedam[2]) conservantur in Officina libri quattuor papyracei tam felici manu evoluti, ut non litterae solum dispersae et singula verba legantur, sed refici possint totae sententiae atque adeo paginae fere incolumes. Sunt autem hi:

N° 1424 *Φιλοδήμου* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἀντικειμένων ἀρετῶν* || *καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι* || *καὶ περὶ ἅ* || *Θ* (ed. Jensen, Lipsiae 1907)

---

1) V. Catalogo generale dei Papiri Ercolanesi redatto dal Dr. Emidio Martini p. 104 in Comparetti e De Petra, La villa Ercolanese dei Pisoni: N°. 222 *Φιλοδήμου* || *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* || *ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ἅ* || Z || *ὅ ἐστι περὶ κολακείας*. *Scorza. Disegnata da F. Casanova. — Frammenti 11. Disegni 11. — C. A. I, 74—83.*

2) N°. 223 *Scorza (ultimo foglio) Dis. da F. Casanova. — Fr. 8. D. 8. T. 4. — C. A. VIII, 138—141.* cf. Croenert, Kolotes und Menedemus, p. 34. — N°. 1082 *Scorza (ultimo foglio) Aperta e disegnata da F. Casanova. — Col. 11. D. 11. T. 9. — C. A. I, 84—92.*

N° 1008 *Φιλοδήμου* ‖ *περὶ κακιῶν* ‖ I
N° 1457 *Φιλοδήμου* ‖ *περὶ κακιῶν*[1])
N° 1675 *Φιλοδήμου* ‖ *περὶ κακιῶν καὶ τῶν* ‖ *ἀντι-κ]ειμένων ἀρετῶν* ‖ *καὶ τῶν ἐν οἷς εἰσι καὶ περὶ ἅ* ‖ *ἀριθ. XX* . . .[2])

Quod optaveram, non prorsus mihi evenit. Neque enim licebat homini peregrino inspicere papyrum numero 1457 insignitam quippe ab ipsis Italis non iam publici iuris factam. Iam vero cum et haec papyrus et illa, cui numerum 1675 addiderunt Neapolitani, partem videantur efficere eiusdem voluminis *περὶ κολακείας* sive in complures libros divisi sive in partes discissi[3]), nihil aliud mihi relinquebatur, nisi ut in solo libro decimo acquiescerem.

De papyro. I. De papyri historia et de columnarum ordine. En igitur Philodemi liber *περὶ κακιῶν* I[4]), evolutus anno 1802 ab Antonio Lentari[5]), qui idem una cum Gen. Casanova primum apographum confecit[6]), editus a Britannis in Herc. voll. parte prima, Oxonii 1824, ab Italis in voll. Herc. coll. I tomo III, Neapoli 1827. Ita autem inter se differunt

---

1) Cf. Croenert, l. l. p. 34.

2) *pezzi 4. — Col. 14. Fr. 1. Dis. 15. T. 15. — C. A. I, 1—15.* cf. Spengel, Philol. Suppl. II, p. 497 et 525; Gomperz, Comm. Mommsen. p. 471—480; Diels, Vorsokratiker, p. 478 N°. 7; Croenert, l. l. in indice s. v. Anaxarchos.

3) Ab eadem manu scriptas esse pap. 1424, 1008, 1457, 1675 testatur Domenico Bassi, Catalogo descrittivo dei Papiri Ercolanesi. Saggio. Riv. di filol. XXXVI, 1908, p. 495.

4) Numerum, qui deest in apographo Oxoniensi, in charta agnoscere mihi videbar.

5) V. Martini, Catalogo p. 122.

6) V. Bassi, Catalogo p. 496: *Gen. Casanova — la sua firma soltanto in I. XVII. XIX. XXI e tit., primi disegni — A. Lentari — la sua firma in tutti i secondi disegni e nei primi di XI. XII. XXII — gli altri primi disegni non sono firmati.*

editiones, ut viginti quattuor columnas proponant Neapolitani, Oxonienses viginti quinque, quarum primam a Neapolitanis non editam ego fragmentum I eo consilio intitulavi, ut columnarum ordinem editionibus traditum conservarem. Atque etiam hodie viginti quinque exstant paginae divisae in sex tabulas vitro inclusas, quarum prima continet huius editionis fr. I et coll. I. II, secunda coll. III—VII, tertia coll. VIII—XI, quarta coll. XII—XV, quinta coll. XVI—XIX, sexta coll. XX—XXIV et titulum.[1]) Singulae autem papyri plagulae tabulis agglutinatae in partes non dissectae sunt. Itaque iam hinc efficitur erravisse Sauppium, cum inter col. XX et col. XXI excidisse autumaret unam vel complures columnas.[2]) Neque debebat idem invertere ordinem columnarum XIV et XV.

II. Papyri descriptio. Papyrus quatenus hodie exstat, longitudine est unius metri et septuaginta fere centesimarum. Quantum autem reliquum sit a iusto voluminis ambitu, cum stichometriae nullum invenerim vestigium, pro certo dicere non possum. Sed cum librum antecedentem (*περὶ κακιῶν Θ*) nonaginta fere et octo paginas complexum esse constet[3]), etiam huius libri minorem tantum partem ad nos pervenisse satis verisimile est.[4]) Atque ne eae quidem quae restant paginae incolumes manserunt. Una quaeque enim trunco est capite. Quot autem desint versus, nescio an cognoscere possimus collato eodem illo volumine antecedente, cuius metrorum rationes cum nostris fere congruunt.

---

1) In ipsis tabulis numerantur viginti quinque columnae.
2) V. editionis p. 29 et praef. p. XI.
3) V. editionis meae praef. p. XVII.
4) Cf. etiam Croenert in Hermae tom. XXVIII, p. 402: Die Rollen, soweit sich vorläufig ihr genauer Umfang feststellen läßt, sind niemals unter 100 Kolumnen stark.

Nam in utroque volumine cum spatia litteris repleta latitudine sint 5,5—6 centesimarum et ipsi versus 18—25 litteras contineant, etiam columnarum altitudinem eandem fere fuisse consentaneum est. Quodsi contuleris numeros versuum in singulis columnis exaratorum, illic inter 45—49, hic inter 34 et 40 eos variare invenies. Itaque in nostro volumine singulae columnae ita videntur decurtatae esse[1]), ut nunc decem fere versus desiderentur. Quod certa de causa monere volui. Nam Sauppii editionem si inspexeris, singulis columnis duodequadragenos versus eum tribuisse invenies ea sola de causa, quod columnae duodevicesimae primum ipsum versum exstare neque quidquam inter septimam decimam et duodevicesimam intercidisse ipsa sententia ei probaretur.[2]) Sed audias velim quae contra dixit Ussingius[3]): *Saup. haec temere cum iis, quae ex proxima pagina prima servata sunt, conglutinavit, quod nec sine mutationibus fieri potuit, nec ita ut verisimilis aut sana scriptura efficeretur. Dubitari non potest, quin plures versus in superiore columnae parte interierint.* Itaque quod ipsum textum postulare vidit Ussingius, idem nos iam edocti sumus metrorum ratione habita.

Papyri plagulae tam bene conglutinatae sunt, ut singulae fissurae accurate indicari iam non possint.[4]) Spatium denique, quod intercedit inter binas fissuras evolutione factas, minuitur a centesimis 4 ad 1,8.

III. Scriptura. Papyri numeris 1008, 1424, 1457, 1675 signatae melioris notae sunt[5]) et ad eundem libra-

---

1) Nunc latitudine sunt sedecim fere centesimarum.

2) V. praef. p. X. 3) V. editionis p. 169.

4) Cf. de libro *Θ* quae dixi in praef. editionis p. X et Philodemi *περὶ τοῦ καθ' Ὅμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως* libellus ed. Olivieri praef. p. VI.

5) V. Croenert, Memoria Graeca Herculanensis p. 8 et Bassi, Catalogo p. 495.

rium redeunt.[1]) Itaque quod de scriptura libri antecedentis dixi in editionis praef. p. XI, idem in hunc librum quadrat. Ita tamen differt, ut in illo compendia non inveniantur, hic librarius bis (XII, 27 et XX, 6) in extrema linea hanc adhibuit notam: $\overset{\rho}{\Pi}$. Semel etiam (XX, 18) ad versum supplendum usus est hoc signo: ⋇ Litterarum autem formam ut imagine exprimerem, tabulam phototypicam libello adieci.[2])

IV. Orthographica et grammatica. Libellus a gravioribus vitiis immunis est. Librarius summa usus sollertia atque diligentia archetypi formas probe videtur tradidisse. Singillatim autem haec adnotare lubet orthographiae genera:

ει pro *ῑ* longa[3]) tribus locis adhibetur: VI, 18 *ἐπιμειξίαν*, XVI, 30 *μεικτός*, XIX, 18 *μέμεικται*.

τῶν δυεῖν exhibetur XVI, 18.[4])

ω pro *ō* scribitur XIV, 40 *ταπεινωτάτη*.

ν paragogicum ante vocalem semper adicitur, omittitur nonnumquam ante consonas. *πάλι τούς* exstat col. XIII, 25.

gutturalis *κ* aspirata sequente non emollitur XXIII, 26 *ἀνακακχάζειν*.[5]) nasalis semel assimulatur in *μὲγ γάρ* fr. I, retinetur in *συνκαταβαίνειν* XIX, 12 et in *ἐνχάσκειν* XIX, 24.

iota mutum semper recte adscribitur aut supraponitur, omittitur tantummodo in *παραδῶ⟨ι⟩* I, 5, *παρασκευάζη⟨ι⟩* III, *ὑπερορᾶ⟨ι⟩* XVI, 6. (contra adicitur

1) Bassi l. l.

2) Herc. voll. tabulas duas phototypice expressas invenies apud E. A. Bond et E. M. Thompson, the palaeographical society facsimiles of manuscripts and inscriptions vol. I, No. 151 et No. 152.

3) V. Croenert p. 29 sq. 4) V. Croenert p. 198.

5) Erravisse videtur Croenert, qui *ἀνακακχάζειν* exstare et alteram litteram *κ* ex *χ* correctam esse testatur l. l. p. 90.

in ἐφιστάνηι XI, 25 et ἐξέλθηι XVII, 10.) ἄφνωι invenitur XX, 14[1]), βοηθεῖσθαι XIX, 25[2]).

ρ simplex exstat in vocabulis compositis[3]): ἀποριπτουμένους VIII, 8; ἐπεράπιζον X, 25 μεταρίπτειν X, 32 προσεπιρητορεύειν XI, 29; contra ἐῤῥῶσθαι XVII, 16.

ζ̄ pro σ̄ invenitur XXI, 25[4]) καταζμικρίζοντα.

V. Interpunctio, ut fieri solet, indicata est paragrapho subter lineam in sinistra columnae parte posito. Praeterea inter singula enuntiata spatium intercedit unius fere litterae. Paragraphi autem διπλῆς similis duo tantum inveniuntur exempla (col. VII, 13 et col. VIII, 14), cum aliud signum litterae Ψ caudatae non ita dissimile saepius occurrat, quo indicatur in eo versu, cuius ad laevam ductum est, novam vel periodum vel periodi partem incipere. Quod signum cum typis accurate exprimi non posset, in hac editione et ipsum διπλῆς forma (>—) indicavi.

VI. Corrigendi genera. Ut mos est eorum, qui Volumina Herculanensia scripserunt, etiam librarius noster si unam litteram perperam scripsit, emendationem supra lineam adiecit. Complures autem litteras falso scriptas punctis suprapositis delevit.[5])

De apographis. Apographum Neapolitanum (N) confectum esse, priusquam Angli papyrum designandam curarent, vel inde intellegitur, quod N plerumque pleniorem textum exhibet[6]) quam editio Oxoniensis (O)

1) V. Croenert, p. 42. 2) V. Croenert, p. 121.
3) V. Croenert, p. 78. 4) V. Croenert, p. 95.
5) Cf. V, 7; VII, 4; IX, 31; X, 9; XII, 34; XIV, 22; XXII, 18; XXIII, 11, 21; XXIV, 8.
6) Idem quadrat in librum Θ (cf. praef. editionis p. X), cum in ceteris papyris Herculanensibus, quorum duo exstant apographa, res secus se habere soleat. cf. ex. gr. Philod. rhet. ed. Sudhaus, I, praef. p. X, Academicorum philosophorum index Herculanensis ed. Mekler, praef. p. V, Polystratus ed. Wilke, praef. p. VI.

et desunt in O tegimina illa et statumina (*sovrapposti et sottoposti*), quae Neapolitani antequam singulas paginas typis mandarent, in textum ita inseruerunt, ut quantae nunc in charta hient lacunae ex ipsa editione cognosci iam non possit. Neque tamen fieri poterat, ut hi delineatores, quos graecae linguae prorsus ignaros fuisse constat, praesertim in laciniis misere contritis et derasis vel minima litterarum vestigia recte dignoscerent. Quo maiore digni sunt laude, quod etiam in margine paginarum quas in his fragmentis dispicere sibi videbantur litteras accurate depinxerunt. Plurima enim litterarum aenigmata, quae editorum ingenia frustra torquebant, si has designationes inspexeris, statim explicabuntur. Cuius rei ex multis unum afferam exemplum: col. XVIII, 11 sq. auctor transit ad depingendum aliud superbiae genus, eius scilicet qui omnia scire se putat, *τοῦ παντειδήμονος*, hisce verbis:

Τούτου (sc. *τοῦ αὐθεκάστου*) *δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ παντειδήμων ἀναπεπεικὼς ἑαυτόν, ὅτι πάντα γινώσκει, τὰ μὲν μαθὼν παρὰ τῶν μάλιστ' ἐπισταμένων, τὰ δ' ἰδὼν*... quae sequuntur, in editionibus sic leguntur:

N.	O.
ΠΟΙΟΥΝΤΑϹΓ.ϽΟΝΤΑΔΑΥΤΟϹ	ΠΟΙϹΥΝΤΑϹΓ.ΙΟΝΤΑΔΑΥΤΟϹ
ΕΠΙΝΟΗϹΑϹ...ΥΤΟΥΚΑϹΤΙΤΟΙ	ΕΠΙΝΟΗϹΑϹ...ΥΤΟΥΚΑϹΤΙΤΟΙ
ΟΥΤΟϹΟΥΜΟΝΟΝΟΙΟΝΙΠΠΙΑΝ	ΟΥΤΟϹΟΥΜ...ΝΟΙΟΝΠΙΠΙΑΝ
ΤΟΝΗΛΕΙΟΝΦΟΥΕΡΕΙΠΛΑΤΩΝ	ΤΟΝΗΛΕΙϹ.....ΡΕΙΓΛΑΤΟΔΙ
ΟϹΑΠΕΙΙΤΟ...ΕΙΧΕΝΑΥΤΩΙ	ΟϹΑΠΕΝΤΟ...ΕΙΧΕΝΑΥΤΩ
ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙΛΕΓΕΙΝ......	ΠΕΠΟΙΝΚΕΙ...ΕΓΕΙΝ......

Quae qui contulerit, haerebit in litteris ΦΟΥΕΡΕΙ (v. 20), quae leguntur in N, desunt in O. Quae litterae quid significarent, multum et diu pensitarunt editores. Coniecit Caterini: *ἐφ' οὗ ἐρεῖ*, Sauppius *μαρτυρεῖ*, Hartungius *ἐφεῦρε*, Spengelius *φλυαρεῖ* — (diurn. lit. acad. bav. 1838, p. 1015). Decem vero annis post

idem Spengelius horum voluminum natura accuratius perspecta in eadem ephemeride (1848, p. 490) litteras *φουε* a Neapolitanis per errorem ex versu 18, quem supplevit verbis *ἀφ' αὑτοῦ*, huc translatas esse iudicavit, nec dubitavit Ussingius, quin *ἱστορεῖ* in textum reciperet. Quod quam recte fecerint, ipsis apographis inspectis etiam nunc facile apparet. Invenimus enim in margine huius paginae litteras hasce:

\OΓ
AΦ/
ΝΟ
CT

Iam igitur delineator cum litterarum fragmina primo loco designata, quae tribuenda erant versui 17, per errorem in versum 19 inculcaret, sequentem lacunam sic explevit: HΛEIONAΦ/..PEI, cetera omisit. Corrector autem, unus ex *Academicis* qui dicuntur, falso emendandi studio abreptus litteras OYE interpolavit et aere incidi iussit. Nobis vero fragmento suo loco inserto talis fere textus evadit:

. . . *ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἀφ' [α]ὑτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἷον Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον [ἱ]στ[ο]ρεῖ Πλάτων ὅσα περὶ τὸ [σῶμ]' εἶχεν, αὑτῶι πεποιηκέναι λέγειν κτλ.*

Unum hoc exemplum sufficere existimo ad demonstrandum, quantum valeant designationes illae a prima manu confectae ad supplendas eas papyri partes, quae nunc deletae sunt. Similia qui quaeret, videat quae in apparatu critico adnotavi ad hos versus: II, 31, 32; V, 31; X, 26; XII, 12, 18, 19; XXIII, 22, 28, 31.[1])

Sed etiam illud accidit, ut viri docti Neapolitani quae a delineatore paulo audacius viderentur scripta

1) Cf. Philodemi voll. rhetorica ed. Sudhaus II, praef. p. IV sq. et *περὶ οἰκονομίας* praef. p. XIII.

esse. aere incidi vetarent.[1]) Itaque ut in comparanda editione libelli De Vitiis IX sic etiam in hac saepius mihi contigit, ut ea, quae coniectando antea assecutus eram, probarentur litterarum vestigiis in designatione denotatis, omissis in ipsa editione.

Quae cum ita sint, in textu constituendo praecipue N secutus quae inveni vel in O vel in designatione Neapolitana aut plura aut discrepantia ibi tantum commemoravi, ubi ad restituendum textum aliquid viderentur valere. Contra quae nova in ipsa papyro legi, omnia semper in apparatu addita littera l. notavi. —

De argumento libelli. Minorem tantum libelli partem nobis servatam esse iam supra p. VII monui. Quae autem restant ultimae viginti quinque paginae ex magna parte nimis mutilatae sunt, quam ut sententiarum nexus possit restitui. Praesertim novem primae iam eo tempore, quo apographa confecta sunt, semiustulae et dilaceratae nunc vel solis radiis vel pulvere adeo inductae sunt et derasae, ut paucissimae tantum litterae legantur. Quo fit, ut in textu supplendo plerumque proficiscendum sit a solo apographo, quippe quod nunc multo plures litteras praebeat quam ipsa papyrus. Sed cum et ipsi designatores multa litterarum vestigia iam tum fere evanida perperam interpretati sint, ex hoc litterarum farragine ipsius Philodemi verba reficere sane quam difficile est. Cum autem ludere nollem, ea tantum supplevi, quibus veram me assecutum esse lectionem confiderem, cetera intacta relinquere malui quam incertis tentare supplementis. Itaque ne mireris, si forte in his primis paginis inveneris litteras nonnullas, quas sic in ipso libro exstitisse credi nullo

1) Cf. *περὶ οἴκου*. praef. p. XIII.

modo possit: erraverunt designatores. Nostrum autem est periclitari et experiri in emendandis eorum vitiis.

Quibus praemonitis transeamus ad explicandum libelli argumentum. Propositum igitur est Philodemo, ut exponat de vitiis et virtutibus oppositis nec non de hominibus et rebus, in quibus appareant. In nostro autem libro X qualis nunc exstat unam tractat superbiam, *τὴν ὑπερηφανίαν* (cf. Theophr. char. XXIV). Ad quam pertinuisse etiam perditas libelli partes cum per se versimile est[1]) tum etiam inde nescio an aliquid habeat commendationis, quod col. X, 15 sq. non solum propter fortunam homines dicit superbire, sed etiam propter ea, quae ipse antea commemoraverit (*δι' ἃ προείπαμεν ἡμεῖς*). Nam talem de causis superbiendi disputationem in eis quae servatae sunt paginis frustra quaesiveris. Atque etiam col. VI, 33 sq. quae leguntur verba: *καὶ καθόλου τοιοῦτος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπεσάφει* testimonio sunt multo plura de homine superbo Philodemum disputasse, quam quae nunc in primis tribus paginis leguntur.

Quae tam male habitae sunt, ut nunc vix ullae refici possint sententiae. Hoc tamen ex verborum vestigiis possumus cognoscere explicasse Philodemum, quomodo se gerant homines superbia inflati et quibus incommodis afficiantur. col. IV, 22 sq. opprobrio eis facit, quod etiam philosophos contemnant, quos qui contemptione dignos dicat, insanire videatur. Porro etiam se iactant et gloriam quaerunt ex iis, quae faciunt, cum tamen, si sani essent, talis inanis gloriae minime indigerent. (V) Neque intellegunt indignum esse superbire eis rebus, quae fortunae debeantur, eum demum merito superbire, qui omnes fortunae casus recte tulerit

1) Cf. titulum libri VII: *ὅ ἐστι περὶ κολακείας*.

et commode. Iidem si potestatem aliquam nancti sunt, admodum improbi videntur futuri. —

Quae sequuntur, adeo discerpta sunt, ut qualis fuerit auctoris sententia ignoremus. Spectare autem videtur eos, qui propter fortunam superbiant (cf. v. 24). Tales autem homines rebus adversis tantum ad sanitatem reduci solent. Nam cum admirentur fortunam suam, a se ipsi numquam impetrabunt, ut eam despiciant. Magistris vero aurem praebere omnino nolunt, nedum iis, qui philosophiae praeceptis eos imbuant. (VI) At sunt etiam, qui ipsos philosophos superbiae incusent. Nec potest negari hoc opprobrium interdum habere veri aliquam speciem. Sed tamen levissima et falsissima sunt ea, quae plurimi homines de philosophis opinantur. Nimirum multi offendunt in gravitate illa, quae et ore et tota vita philosophi ostendatur, cum tamen appareat talem habitum decere homines prudentes, quorum in numero etiam philosophi numerentur. Contra homo superbus ceterorum hominum contemptionem si non dictis, attamen factis prae se fert. — (VII) Sequuntur verba singula lacunis misere foedata. Citato autem v. 10 sq. Metrodori dicto nescio quo inde a v. 13 novum incipit disputationis caput, quo illustratur, quam debili fundamento nitantur homines superbi, quippe qui fortunae vicissitudinibus modo ad summam arrogantiam efferantur, modo ad turpem deprimantur animi abiectionem, modo rerum commutatione facta vetus resumant fastidium. Denique ad evitandam superbiae speciem quomodo se gerere oporteat postquam ipse accuratius exposuit (VIII, 14—X, 10), iam summatim se translaturum dicit quae Aristo in epistula quadam scripserit de animo a superbia liberando (*περὶ τοῦ κουφίζειν ὑπερηφανίας*). Totus igitur qui sequitur tractatus continet Aristonis epistulam

a Philodemo in artius redactam. Atque lepido accidit casu, quod huius epistulae sententiae, quas quidem Philodemus in usum suum converterit, integrae fere nobis servatae sunt. Propter Aristonem igitur totus liber dignus videbatur, qui denuo ederetur, non propter Philodemum. De ipso autem Aristone, quem Ceum esse, philosophum illum Peripateticum, iam Sauppius probavit praef. p. VII sq., et de argumento epistulae, quae plurimum valet non solum ad cognoscendam Aristonis indolem et Peripateticorum disciplinam sed etiam ad Theophrasti characterismos recte aestimandos, in Hermae tomo XLVI, p. 393 sq. longiore exposui commentatione, quam quae huic praefationi inseri posset.

De editionibus. Itaque iam transeo ad nominandas libelli editiones et commemorandos eos viros, qui in textu aut emendando aut explicando elaboraverunt. Primam textus restitutionem addita interpretatione Latina confecit A. Caterini, editor Neapolitanus. Nostratium autem primus Leonardus Spengel, de tota bibliotheca Herculanensi eximie meritus, ut exemplo proposito eruditos ad evolvenda haec volumina nimis neglecta invitaret, columnas XVI—XX exstirpatis multis primi editoris vitiis publici iuris fecit (Münchener gelehrte Anzeigen VIII, 1838 p. 1011 sq.). Sequebantur editiones:

Philodemi de vitiis liber decimus. Ad voluminis herculanensis exempla neapolitanum et oxoniense distinxit supplevit explicavit Hermannus Sauppius (Jahresbericht über das Wilhelm-Ernstische Gymnasium zu Weimar von 1849—1853).

Philodems Abhandlungen über die Haushaltung und über den Hochmut und Theophrasts Haushaltung und Charakterbilder. Griechisch und Deutsch mit kritischen

und erklärenden Anmerkungen von J. A. Hartung. Leipzig 1857.

Theophrasti characteres et Philodemi de vitiis liber decimus. Cum commentario edidit J. L. Ussing. Hauniae 1868.

Huius editionis censuram egit et locos nonnullos emendavit C. G. Cobet: Ad Philodemi librum X *περὶ κακιῶν* et Theophrasti *Χαρακτῆρας ἠθικούς*. Mnemosyne. Nova Series. II. Lipsiae 1874 p. 28 sq.

Denique facere non possum quin gratias agam ex animo maximas stipendii Schassiani curatoribus, qui ad iter Italicum opes mihi benigne praestiterunt, Sigifrido Sudhaus, qui qua est erga me humanitate etiam in hac editione comparanda semper consilio mihi adfuit atque iudicio, Hermanno Mutschmann et Alexandro Olivieri amicis, quorum alter in plagulis corrigendis socium se praestitit solertissimum, alter paginae decimae versus nonnullos coram papyro iterum examinavit.

Dabam Marpurgi mense Martio 1911.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ
ΠΕΡΙ ΚΑΚΙΩΝ
I

Signorum explicatio.

I. editionis.

— paragraphus ad sinistram subter versus clausulam continentis initium posita
>— capitis clausula eodem modo notata
(a librario.)

[ααα] litterae coniectura pro deletis positae
⌈ααα⌉ litterae deletae
⟨ααα⟩ litterae additae
(ab editore.)

αα̣α litterae papyri mutilae, sed non dubiae.
[α̣α̣α̣] litterae valde incertae.

II. notarum.

α̇α̇α̇ litterae a librario expunctae.
N apographum Neapolitanum
O apographum Oxoniense
(ap.)

dis. 1
dis. 2
(dis. designationes a Lentario et Casanova factae.)

C. Caterini, primus editor Neapolitanus.
Sp. Spengelius.
S. Sauppius.
U. Ussingius.
Cb. Cobetius.
H. Hartungius.

fr. I

(extat tantum in O.) dextera pars columnae secundum designationem G. Casanovae:

-κω . . . -υν . . λημε . . -ε πάντων μι -ὀφειλόμενον -μὲγ γὰρ πᾶσα -ον δὴ καὶ τοῦ -πτικὴ μάλιστα -ται γὰρ ἐπιδει -αστον οὐδέν . . -ατο . ουπερο -αφωνε . ιοπου -μ.ονεν. -υσχ- -χονανθε- -ου. . .οι.και -ν ὑπ' ἀδικωτάτων -δῆθε[ν] ἑκούσιοι -ε. . .π]αράπαν -τε. .νο]μίζου -τ.τα τῶν δ' ἀλ -οὐδένα κατα -τοῦ]το μὲν μόνον -λαμβάνειν ἐ- -ἀλ[λ]' ὅμως ἂν -τ. . .δ. .ρυ -λε. . .ερ. .γη. -ιγουντα.... -σημηπι. . .ε -θ]εραπεύοντας -ηνο..ικοις χρω -ωντα των. . -ρίζοντες εἰ -τεμειν διδωσ -ν ὄντως εὖτε -πά]νυ λυπεῖ τὰ τοι αὖτα τοὺς οὐδ]ὲν συνειδότας ἑαυτοῖς]. . .

Col. I. . . . .

κ[αὶ] τὰ δυσ. . . . .
τῶι θελησ. . .ἀκολούθ]ως
τοίνυν ἐφέδρους ἔχ[ε]ι πολ-
λούς τε καὶ δυνατούς, ἐ-

Adnotatio. Initio singularum columnarum desunt decem fere lineae. v. praef. p. VIII. — Col. I. Haec columna plena est litterarum ad alias columnas pertinentium, et pars inferior inde a v. 20 ex duarum columnarum fragmentis conglutinata videtur. Dedi, quae leguntur in N, adscriptis illis litteris, quas ipse discernere posse mihi visus sum, quae quidem non multae sunt, cum haec columna nunc multo magis derasa sit quam fuit illa aetate, qua ap. N confectum est.

ἀν παραδῷ λαβήν, ἀφελέ-
σθαι......ι ἅπαντας ὑ-
π]ερ[ο̣ρ̣.....κ̣ἂ]ν ἄλλος ἄρ-
ξηται....ε.. ἢ] καθ' ὁνδή-
ποτ̣' ἄ[λλ]ο̣ν τρ[ό]π̣ον [π]ίπτε[ιν
λο........ιν θε....ει..
τω...ε....αν....υπη
μενε......οσ........
του...ο....ει........
ἔφην εἶν[αι..]αρ.....τε..
περκ.ταγμ..α.....α κα[ὶ
τοὺς θεοὺς..ν.....αξι.
.ν..ελο..ωγ....δε..
διὰ τὴ[ν κ]αταφρ[όνησιν] κα.
της τ...ν̣ ενιοι...ενει..
...ασ.ων ἀνεχ..||.ζοντα.
..το...λ̣τα.....|ας ὅλως
..ρη......ς|| δίκην ε
..ηδια....εν...|| φων
..νειντ.τον π...|| λησ
....γουσ...εστ̣||ροσ||ραι
...τοῦ τοιουτο||.ποι
αι||σω]τηρίας [τ]οῦ δ||.τατον
τῶν λοι]δοριῶν ἀ||ιπεποιη
...οὐδ[ε]ὶς εἰς τὸ||.ς ἀντι-
παρ[ά]γουσιν.ον.| ἀρχὰς
....ειτεπι.ινα.| συνπά-
ρεστιν ἀκούμ̣[ενος || ακανπο
λυλ.....αι τοῖς || ἔξωθεν
ὁμι[λ]ητικοῖ[ς]..δ.||...τοῖ[ς
φρονήμασιν καὶ καταφρο-

Col. II. .τ]ὰς δόξ[ας. . . . .
. . .τες καὶ ε̣. . . . .
.η αἰσχυνόμ[ενοι. . . . . .γα-
μ̣ε̣τὴ γυνή, τὰ δὲ δουλε̣ύ-
ο̣ν̣τ̣α σώμ[α]τα καὶ παντε-
λῶς. ὁ γὰρ [μη]δ̣ὲ τοὺς ἐλευ-
θ[έρ]ους [ἐλευθ̣ε̣]ρίας ἀξιῶν. . .

(Sequuntur in N exiguae litterae duodeviginti versuum, quas infra enotavi.)

π̣ο. .[ὑπερ]ήφα̣[νο]ς̣ λι. . . .
. . .ο.προ̣ς τῶν οὐδ[ὲ] κε[κ-
τ]ημένων τ[ὴ]ν διάθεσ̣ιν·
ἀ̣]ν γὰρ ἐξῇ μὲν προ̣. . . .
μ̣]ενο[ν σ]υνελέσθα̣[ι. . . . . .
.βο̣. . . . . .μηδεὶς ἀ. . . .
τοὺ]ς ἐλευθέρους το. . . . .

II, cf. adn. p. 3. — 1—2 solum N praebet. — 1—6. litterae δοξ (v. 1) εσκ (v. 2) υν (v. 3) υ̣ν (v. 4) ω (v. 5) α̣ (v. 6) exstant in frgm. a Neap. designato. — 3. . . .ισχυνομ N ηκισχ.ιομ O .ηαισχ.ιομ̣ l. — 4. μ.τη. .νητ̣αδεδουλ N μετη. .νηναδεδουλ- O μετηγυνη. dis. 1, μ̣ε̣τηγυ̣ν̣ηταδεδουλσ̣ι̣ l. — 5. ο. . .ασωμ.τα N ο.απασ. . .τα O ΟΤ̣Α¯ΑC.∖.ΤΑ l. δουλευ όμενα U. δουλεύοντα Cb. — 6. δ̣ l — 7. [θ̣ε̣] l. — 8—24. -τιπρος τ-νυσλ̣ ‖ -ουδε ‖ . . ειν-ινωικα ‖ . .υσιν-[τ]ά γε μὴν ‖ -νοσ -τωι ‖ -σθαι -νου ‖ -αλλων ‖ τα-κοσεσ. . ‖ θαι-κατα π.οσ-ο ὑπὸ τῶν ‖ .ηγ-ιγαι̣. . ‖ γ̣αρσ-ουν ‖ πλει-τ̣ωσι ‖ . . . .ισ-βομε — 25 et 26. solum N praebet. — 27. . .μενωντ.ν διαθεσιν N . . .ν.ωντινδιας O .ημεν̣ων. . .διαθ.σ̣ l. — 28. ∖ΝΓΑΡΕΞΗΜΕΝΠΡΟ^Υ N .ανγαρεξημενπρο- O l. supplendum fortasse προ[αιρούμ]ενο[ν coll. Phil. περὶ οἰκ. col. XXI, 36. — 29. . .ενο. .υνελεσθα̣ N -ενο- O -ο- l. — 30. N μ̣ηδεισα l. — 31. σελευθερουστοεξαγ N sed ultimae quattuor litterae in fragmento exstabant falso hic inserto. θερουστο l. —

. . . . *κερεξεδικ* . . . . . .
λειν ὑ . . . *ἔξω φαιν[ομε]ν* . .
. . *ον η* . . . . *των* . . .
καὶ τ . . . . *κερι* . . . *ιας οὔτε*

Col. III. exscribo eas litteras, quas N praebet, additis illis, quas ipse ex hac litterarum farragine elicere posse mihi visus sum.

| . . . . *αὐτὸς ὁ [ὑπερ]ήφα[νος* || . . . . *νος· ὅλως δὲ* - . . . *ἔχ]ει βίον . τρευ-* || . . . *ν* . . *ς ἀφελκυσμένους-* || . . . *το.τος πρὸς ἄλλον οὐ* || . . . *διατιθεμεν . αν- -ατων* || *-α-ι* || *τισ-ιτιπε -τιδα-να-* || *-κωνκ-ανειν* || *-ανεπ-οτι* || *-τ . το-* || *-μενου* || *-τα-δητα* | *-νειν* || *-τουτ* . . *συνκηι* . . | *-οσαλλ-* | *-παρασκ* · *[νάξ]η πο[λ]λά* | *-ρησι* . . . *οὐδείς* | *-ωι* . . *ρι* . . . . *υν* . *ειταται -ασκ* . . . . . *σμ* . . . *νοι -ιδαν* - . . . *νε* . . . . . . *κοτων* || . . . *δύναμιν* . . *ην ἔξου* || . . . *αι [ἀ]δικοῦνταί τε γὰρ* . . . *καινοι δι' αὐτὸν εκα* . . || . . *ου τὴν αἰτί[α]ν εἰς αὐ[το]ὺς ἀνα]φέροντες· ἅμα δὲ καὶ* | . . . *νοι βούλο[ντ]αι πάντ[ων* | *κα]ταφρον[εῖ]ν πλὴν ἐκεί[νων* | . . . . *εχαρ* . . *ἀ]ποβαίνει* . . . | . . *ι κα[τ]α[γέ]λωτα παρέχε[ι* || . . . . . *ι ὅταν ὁ τοιοῦτος* || . . . *ειπ . ν πρὸς ἄλλους ὑ-* ||

Col. IV. exiguae utriusque marginis litterae exstant:

1—21. *ανθ-η* | *προ-με* | *σεω-ι* | *ωσαικαιβ-ν εἶναι φανο-α* || *τα . τινα-η* || *ειεμαυτον-* || . *αναδασ-* | *αδα-ολ* || *λ-* || *φρο-ν . α* || *κατ-* | *στι-φα* || *νει-λο* || *γισμοῖς ἀλλὰ-ε* | *γ* . . . . *οὔτε π-* || *ἄξι[ος] καταφ[ρονήσε]ως-* || *οιμ . φιλοσοφ* . . . . . *τα* | *λοι . ενθεματι* . . . . *τι* | *ν* . . . . . . *αι* . . *λυμασμου-* || *κ* . . . *μησ* . . . . *οιτ . ἀκο]λού-* ||

II, 32. *κερεξεδικ* O 1. Post litteram *κ* in N litterae *αγγελ* falso insertae sunt. Homeri aliquem versum latere credideris, siquidem *ἔρεξε δίκαια* scripserit auctor. — 33—35. N. — III, 4. *σαφελουσμενους* N *σαφελ.υσμ-* 1. —

ϑ[ως δι]ακρ[ί]νε[τ]αι· καὶ [τ]ῶν φι[λ]οσόφων δὲ̣ καθυπερηφανεῖ, περὶ ὧν ἀποπληξία λέ[γε]ιν ὥς εἰσιν ἐπιτήδειοι καταφρονεῖσθαι· φ̣α̣νερὸς δὲ καὶ ἀλαζονευόμενός ἐστι καὶ φιλοδο̣ξῶν ἀ̣φ' ὧν ποιεῖ κατ[ὰ] τ̣ὴν ὑπερηφανίαν, δ[ί]καιος ὢν ἀ[φιλοδο]ξεῖ[ν, εἴπε̣ρ φρονεῖ. . .λ̣ηνει

Col. V. . . . .

ὅτι πο]λὺ βέλτιον ἔζησάν τε καὶ τ̣ὴν ἀρχὴν δι[έσω]σαν· καὶ διότι μέγα φρονεῖν ἐπ̣ὶ τούτοις οὐκ ἄ[ξ]ιον, ἀλλ' ἐπὶ τῶι φέρειν ἀ[σ]ολοίκως αὐτ̣ὰ̣ καὶ δεξιῶς, ὅπερ οὐ πο[ι̣ῶ]ν̣ [οὐκ] ἀξίως ἔχειν φ̣α̣ίνετα[ι]· κἂν ἐπιλάβητ̣α̣[ί] τι[ν̣]ο̣ς ἐξουσίας, ὑποπτεύεται̣ γεν[ή]σεσθαι π[α̣γ]κάκ[ι̣σ̣]τος, [ὥσ]τε μι-

IV, 22. N κ-αικα..ων O ϑ-αικ...ων l. — 23. ε̣ l. — 26. ρ O l. — 27. φ̣α̣ l. — 29. ο̣ l. α̣ l. — 30. τ̣ l. — 31. κ. . οσωνα . . . . ει. N κ. . οσωνα . . . . οτειν O καιοσων α. . . . . . ξει. l. — 32. ε̣ρ̣ l. — V, 1. cf. adn. p. 3. — λυ l. — 2. κα. . . ν ap. καιτ̣ην l. litteram ι in fine v. l. — 4. εγ.τ N επ̣ι̣τ l. — 6. αυτ̣α̣ N αυτ.κ̣ l. — v. 7. suprascr. est οπερουπσ̣. . . . . . αξιως N ΟΠΕΡΟΥΠΟΙϹ.Ν l. ὅπερ οὐ παρὰ πολλοῖς ἀ. ἔ. φ. S. — 8. α̣ l. — 9. τ. . τι.ο̣ς N τα̣.τι[ν̣]ο̣ς l. — 10. ι̣. l. — 11. π. . ιακ. . . ος N π[α̣γ]κ̣ακ. . τος l. π. . κακπρος O πάνυ ἄκαιρος S. —

κρὸν ἔρ[γ]ον [συν]εργῶν
αχϑ.... ουρ.......ν..
τοις· ἂν μὲν .η.....δ[υ-
νατὸς ε.τη..συ̣.......
ὑπὸ τῶ[ν] το[ιού]τ[ων] οὐ̣
δοκεῖ...σ̣τε... ν̣ε[ῖ-
σϑαι τ.....α κα[ὶ ἐ]ν τῆι
διαϑέσει φοβοῦμαι, μή-
ποτ’ οὐ κ[αὶ] μεταϑέσεως
δε[η]ϑ[ῇ τις, ο]ὐχ ὅτι καὶ
τῆς ἐν....ε. ἐ[π]ανο[ρ-
ϑώσεω[ς], ὥ̣σ̣τε καὶ σοφὸς γε-
νέσϑαι· τὸ γὰ[ρ] ἀ[φ]ρονε[ῖν
τοῖς δ̣ι[ά̣] τύχην ὑ[π̣ε̣ρηφα-
νοῦσι γίνεται· [τ]εϑαυμα-
κὼς δέ τις οὔτω̣ τὰ τοιαῦ-
τα [μ]ήκιστον ἀπέχει τοῦ
καταφρονῆσαί ποτε αὐ-
τῶν καὶ πεισϑῆναι τοῖς

12. κρονερ.ω̣ν ...εργ.ον N κρονε..ων ...ερ..ον O κρο-νε..ο̣ν...εργο̣ν (ω suprascr.) l. — 13. ουρ-ν N ..ϑο...ιυρ- O ..ϑ-ρ- l. -αχϑ...ν̣ον dis. 1. — 14. τ..σανμεν..η ....δ. N τ..σα.μεν.η l. τοις dis. 1. — 15. νατοσε..τη..στ- N ναποσε..τη..ο- O νατοσε.τη..συ̣- l. — 16. υποτω.το...τ...οι N υποτω-σοι O υποτω̣.το...τ̣..σ̣οι l. — 17. δοκοι...ω̣.....ν̣ε N δοκει- O δοκει...σ̣τε l. — 18. σϑαιτ.....ακα..ντηι N σϑαι-ντη O l. — 19 sq. S. sic supplevit: φοβοῦμαι, μή ποτε ἄκρας μεταϑέσεως δεηϑῇ καιροῦ καί τι καὶ τῆς ἐν πάϑεσιν ἐπανορϑώσεως. — 21. δε.ϑι...ον..τικαι- N δεκ.....υδετι- O δεκ.....υχοτι l. — 22. τησεν....ε.ε.ανο. N τησιν....ε....ανο- O τησεν̣-ανο l. latere videtur ἐντεῦϑεν vel sim. aliquid. — 23. ϑωσεω.τεκαισοφοσγε N litteras ω̣σ̣ suprascr. l. — 24. νεσϑ.. τ̣ογα.α.ρονε.. N νεσϑαι τογα...ρον l. ἀφρονεῖν H. — 25. [α̣] et [ε̣ρ̣] l. suppl. H. — 26. ι in γίνεται l. — 27. κω̣ς N κω. O τ̣α N τα l. — 30. ι in τοῖς̣ l. —

κατ̣' αὐτῶν· [ἅ]μα δ' οὐδὲ
διδάσκον[τας̣] ἀνάσχοι-
τ' ἅ[ν], οὐχ ὅτι [τοὺς μ]έχρι το[ῦ̣
σο[φ]οῦ· κ[α̣ὶ τὰ] πράγματα
μέ[ν]τοι μεμαρτύρηκεν,
ὅτ[ι τ]ὸ̣ν κα[τ̣ὰ π]ολὺ τῆς τε

Col. VI. . . . α. . . . .
. . σοφός. τισὶν δὲ οὐδ' ἀ[ντι-
κόπτω· θεωρῶ γὰρ οὐδ' ὁ-
μοιοτ[ή]των ἐνίοτ' οὐσῶν
ἐνίους ἔνια δοξάζοντας
ἀέρι[α . . . .]αν. . . καὶ δυσ-
μένει[α . . . . . κ]α̣ὶ φθόνος
οὐδ' ἀν. . . . . οἶδα
λέγον[τας] ἀλ. . . . σειν
τινας . . . . λ. . . . . ουσαι
ἔχοι ε. . . ν̣ ἀφ[ορ]μὴν τήν

31—36 litterae καε (v. 31) δια (32) τα (33) σο (34) με (35) . ουσ̣ (36) servatae sunt in frgm. a Neap. des. — 31. καθαυτων N sed cum καε in frgm. legatur, in papyro κατ recte scriptum fuisse verisimile est. — 32. διδασκ. . . . .αναςχοι N . . . ασκον et [ς̣] l. διδάσκεσθαι edd. διδασκόμενος Cb. — 33. τα . ουχοτι. . . .κριτο. N -υχο. . . . . . ηριτο O -ουχο. . . . . . .εχριτο[υ̣ l. — 34. [α̣] l. — 36. οι. . . .νκαι. ολυτηστε N οτ. . .ονη. . .ολ O ΟΤ̣. . Ο̣Ν. . . .¯ΟΛΥ̣¯. . ΤЄ l. — VI, 1. cf. adn. p. 3. — 2. suppl. S. — 4. ο. .ων N ουσων O l. — 6. αερι. . .τ̣α. . .καιδυς N λερι. . . .ξαν. . .καιδυ O αερι. . . .αν. . .καιδυ l. ἀέρια καὶ θαυμάσια, καὶ δυσμένεια δ' ἐν αὐτοῖς καὶ φθόνος S. — 7. μενει. . . . . . φθονος N μενει. . . . . . .α̣ι φθονος l. — 9. λ. .ον. . . αλ. . . .σειν N δοχων-σειν O λεγον-σειν l. — 10. τ. .ασ N τινας l. — 11. εχοιε. . .ν̣αφ. .μηντην N σχοιε. . .ναφ.ιμηντη. O . χοιει . λ̣ναφσ.μηντη̣ν̣ l. ἔχοιεν ἂν ἀφορμὴν τὴν. . .καταφρ . S. —

32. cf. περὶ ὀργῆς 19, 12 τῷ μήτε καθηγητὰς ἀνασχέσθαι μήτε συσχολάζοντας.

τε] ἐν ἑα[ṿτ̣]ῶι καταφρόν[ησιν ἅπα[ν]τος τοῦ χυδ[αίου. κα[ὶ τὸν] κακισμὸν.. πι οικ...λο[ṿ] ἀ̣φροσύν[η ....η...ρα...ν προσδοχὴν ...... θε[ṿ] ἀνθρώπωι.....οṿς ἐπιμε[ιξίαν αὐτῶ̣[ν κα]ὶ τὴν σεμνότητα [κ]αὶ [τ]ῆς ὄψεω[ς κα[ὶ] τοῦ π[αν]τὸ[ς] βίου· φανερὰ̣ δὲ τ̣[α̣ῦ]τα, διότι προ[σή̣κ̣ε̣ι το[ῖς φ]ρονοῦσιν καὶ δ[ιό[τι] κατα[....α̣]ι καὶ ὑπολαμβάνουσι]ν τοιοῦτον εἶνα̣]ι τὸν [φ̣]ιλόσοφον· καὶ λέγ]ε̣ται δ' ὑπερήφανος οὐχ̣ ὁ ταῦτ' ἔχων, ἀλλ' ὁ φαι̣νόμενος καταφρονητ[ικὸς καὶ πάντων, ὅπου φυλάττει τὴν ὑπερηφανίαν κ̣αὶ διὰ τῶν ἔργων, ὑβρισ[τ̣ὴ]ς καὶ καθόλου τοιοῦτος, οἷον ὁ χαρακτὴρ ἀπεσάφει. Πλείστην̣ δ' ὁ σο[φός...

12. ..ενεα..ωικαταφρον- N τα.νελ..ωκα.αφρον- O .ηενεα[ṿτ̣]ωικαταφρον- l. — 13. χυδαίου S. — 14. ν in fine v. O. l. — 15. π..ικ....οι..φροσυν l. — 18. ṿ l. — 19. αυτο...ι N αυ.....ι O l. — 20. αι..ς N -ης O. — 22. α̣ et τ̣[α̣ l. — 23. ν..ι N et O ηκ̣ε̣ι l. — 24. α̣]ι l. — 26. [α̣] et [φ̣] l. — 27. ε̣ l. καλεῖται edd. — 28. χ̣ l. — 29. φ O l. — 32. κ̣ l. — 33. σ.ις N [τ̣] l. — 35. ν̣ l. —

Col. VII. . . . ἐφαρμόσ[αι . . . . ὑ]περηφανεῖ[ν] ὁ σοφὸς κα[ὶ ὑπε[ρ̣]ήφανος [ε]ἶναι, καθὸ δοξάζ[ουσ]ιν οἱ ὑπερ- ήφανο[ι̣ π̣ερὶ ἑαυ]τῶν τὸ[ν δῆμον . . φρ[. . . ε̣ι̣ν̣]· τ̣ῶν δὲ ἄλλην ε. . ν . . . . . ομέ- ν̣ων μηκ̣. . . λ . . . . . τας εὐκατα[φρ]ο[νητ . . . .]ιν . . . . το . υ . . . . . . ω̣ς ἠδικ[η- . . . . σιν . σω . . ς ὁ Μητρό- δω[ρο]ς αὐτο[ὺς εἶν]αί φ[η- σιν. Θα . . . . ν > φαίνε[τ̣αι . . . . τό- τε μὲν [ὑπε]ρ[ήφαν]ο̣ι, τ[ό]τ̣ε δὲ τα[π̣ε̣ινοὶ καὶ] ὑπ[οπί- πτον[τ̣ε̣ς . . . γὰ̣]ρ̣ οὐκ. . . ι τῶι̣ δε . . . . . . α . λαζομέ- νωι τοῦ . . . . υσ . υ . . τι παράδοξον . . . δ̣]ε γὰ[ρ ὅτε μὲν καὶ μ[ετα]βάλλον-

VII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. solum N praebet. — 2. ρ O. — 3. [ρ̣] l. — 4. π̣ρ̣ὸ̣ς̣ δοξαζ . . . ιν N l. — 5. [ι̣π̣] l. — 6. δημο- ν . . φρ . . . . τ̣ωνδε N δημον-νδε O δημονσ̣ι . . . . [ε̣ι̣ν̣] l. — 7. αλληνε . ν . . . . . ομε N αλληνε . ανου . . . ομε O αλληνσ . ην . . . . . ομε l. — 8 N νων . η- O l. — 9. N ευκα O l. — 10. -τε . . . . ω̣σηδικ N -το-ας O -το . υ . . . . . ω̣σ . . . ι l. — 11. N σιν-σομητρο l. — 12. suppl. S. — 14. φαινει-νο N φαι . ετ̣-το l. θαυμάσιον μὲν οὖν φαίνετ' εἰ δοκοῦσιν prop. Sudhaus. — 15 et 16. suppl. S. — 16. [ε̣ι̣] l. — 17. πτον . . . . . ρουκ N πτον . σ̣ . . . ια̣ρ . . . . . σ̣ι l. — 18. τω . δε N το̣ν̣ O l. — 19. νω . του N ν̣ωιτ̣ο- l. — 20. N l. — 21. suppl. S. —

11. cf. Diog. L. X, 24 βιβλία δ' ἐστὶ τοῦ Μητροδώρου τάδε . . . περὶ μεγαλοψυχίας . . . Koerte p. 543.

τας ἐν το[ύ̣τ̣οις, ἐ]φ᾽ οἷς κεχ[αύν]ωντα[ι, διὸ κ]αὶ τοῖς φρ[ον]ήμασι[ν δι]απίπτοντα[ς̣]· κ̣αὶ γὰρ ἂν μὴ φανερὰ τὰ [κ]οιλώματ᾽ ᾖ τῆς εὐτυχίας, αὐτοῖς ἐοίκασιν ἀλλοιοῦσθαι· τότε δὲ βεβ[λασφημημένους ὑπό τινων ἢ κα[θυ]βρισμένους ἢ κατεσ]τε[ρη]μένους ἢ κοινῶς βεβ[λ]αμμένους διὰ τὴν ὑπερηφανίαν ε[ὐ]θέως μὲν ἐν μονοσ.......

Col. VIII. ....

-τύ̣]χ[ω]σι, τἀρχα[ῖο̣]ν πρό̣[σωπον π[ε]ριτιθεμένους, εἰ μὴ καὶ διὰ τὴν ἀνυπέρβατον ἀηδίαν καὶ ἑαυτοῖς πρ[οσαν]άπτοντας, ὅθεν οὐ δ....έντας μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὐ[ν]αντίον κακὸν ἀποριπτ[ο]υμένους· [ὅταν δὲ καὶ το[ῦτο δ̣]υσαν[α-

22. τα.ει.το N τασεντο O [υ̣τ̣] l. — 23. ω O l. — 22, 23. suppl. S. — 24. ιαπιπτον dis. 1. φρονήμασι μεταπ. S. — 25. ς̣]κ̣ l. — 27. εὐτυχίας αὐτοῖς, ἐοίκασιν ἀ. S. — 28. το.ε N τοτε l. suppl. C. — 31. .τε...ε O l. -κατε[υ]τελισμένους edd. — 33. ια l. — 34. μεν.νμονοσ N μενενμονοσ O l. — VIII, 1. cf. adn. p. 3. — v. 1. .....σιτ.ρχα..ονπρο- N ..χ..σιταρχα..νπρ O -ρχα̣ l. .ιχωσι dis. 1 supplendum videtur ὅταν... ἀπο τύχωσι — τὸ ἀρχαῖον πρόσωπον C. — 3. μ O. — 4. prius α in ἀηδίαν O l. — 5. suppl. C. — 6—9. litterae δ (v. 6) καιτ (v. 7) κον (v. 8) τ (v. 9) exstant in frgm. in marg. des. — 6. λωβηθέντας S. — 8. πτ.υ N π.αι O πταυ l. sed littera α supposita est. -ουμ dis. 2. — 9. [δ̣] l. —

σχετήσωσιν ὡς ἀνάξι-
ο[ν] τῆς ὑπεροχ[ῆ]ς, ἐπὶ τὸ δο-
κοῦν εἶναι σ[εμν]όν, ἂν [καί
τινες δυσχερ[αίνωσ]ιν, ἐ[πι-
στρέφο[ν]τας· [πολλάκ]ις [δ]' ἀ-
παιτω...ρει.....σιν...
..ος ε..........κο...
φαντα[σία]ν ὑπερη[φαν]ο...-
παραινω.ν ἀν αυ..ισ.ν
εχ.ν μεν, ἐκ[τ]ὸς εἶναι τ[ο]ῦ
πάθου[ς ὅλ]ου τε καὶ μέ[ρο]υς
αὐτοῦ· χαλεπὸν γὰρ ἂν [εἴη
καὶ σπάνιον ὑπολαμβά-
νεσθαι του.......με-
τὰ λ[ό]γου[...... κ]αὶ τ[ὸ
την..... καὶ τὸ σύννου[ν
καὶ [τ]ὸ κατὰ τὰς ἀπαντή-

10. -τησουσιν ap. τησσυσιν l. sed littera υ expuncta ω videtur suprascriptum esse. — 11. το- N τολο- O l. ἐπὶ τὸ δοκοῦν εἶναι σεμνόν S. — 12. ϹϹ....N.N.\ N σ...ιναν O ϹϹ..ϽN\\I l. ἄν τινες δυσχεραίνωσιν S. — 14. -ισ- N -τις O -IC./ l. — 15. ΠΑΙ¯ΩΙΙΠΑΡΕ..\..CI\ N ΠΑΙΤΩ...ΡΕ..\..CI\ O ˥ΑΙΤΩ...ΡΕΙ.....CI\ l. littera ν, quam praebent ap., supposita est. — 17. υπερη...ρ N υπεγι.τ O υπερη...η l. — 18. ΠΑΡΑΙ\Ω.ΚΑΝΑΥ¯....\ N παραινω.ηναναυ..ι..ν O παραινω..ναναυ..ισ.ν l. — 19. εχον dis. l. — 19—21. suppl. S. — 22—24. exstat frgm. in marg. designatum, quod nescio an hic inserendum sit: ε ε νου — 24. ταλ.γου........\IT⌒ N πασετου.......\IT O TA.C¯OY.......\IT l. —

v. 25: cf. ex. gr. Isocr. πρ. Δημον. 5 a ἔθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν ἀλλὰ σύννουν· δι' ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις. — v. 26: Theophr. char. ὑπερηφανίας XV, 8: καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος μὴ λαλεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι...

σεις εὐπροσήγορον δι[α-φυλάττειν· καὶ τὸ πρὸ[ς τοὺς φίλους ἐν τοῖς ἔξω-θεν ἴσον εἶναι τῶν ἄλλων ἐπι[. . .]ελόντων καὶ τοῖς ἐσ. . . . . . . .ει παρὰ [φίλ]ου δεομένọ[υ . . . . μεν ἄλυ-πον [εἶν]αι . . . . .νωσιν ἀξιο . . . . . .ν· εἰ δὲ μὴ φι-

Col. IX. . . . .*[μηδὲ τῶν ἄλ-λ]ων ἀνθρ[ώπω]ν ἐξ[ευτε-λιστὴν μηδ' ἑαυτοῦ θαυ-μαστὴν καὶ μάλιστα ἐ[πὶ τοῖς ἐκ τύχη[ς· μ]ηδ' ἐξηλ[λα-γμένον ἐν μηδενὶ φαίνε-σθαι· μηδὲ δ[υσ]πρόσδε-κτον εἰς ο[ἰκί]αν καὶ ὁμιλί-αν καὶ τῶν λοι[π]ῶν μετά-δοσιν· μ[ηδ]ὲ ἀναξίους ἀποφαίν[ειν ἑ]αυτοῦ πάν-τας καὶ τατ. . .τ.ν ω. .[ἀ-*

26—28. litterae *οκατα* (v. 26) *ευπρο* (v. 27) *ṭειν* (v. 28) exstant in frgm. in marg. des. — inde ab his versibus exiguae tantum litterae in O et in papyro leguntur. — IX, 1. cf. adn. p. 3. — *μὴ τῶν ἄλλων ἀνθρ.* S. — 2. suppl. C. — *αυ.ου* N *τ* O 1. *μηδὲ αὐτοῦ* S. — 4. *ἐν* C. — *ἐπί* S. — 5. *εξηλ* N *ε.ηλ* O 1. *ε.ηλα* dis. 2. — 12. *τασκαιτατ. . .τ.νω-* N *.ασκαιτα ..τ.ν-* 1. —

7 sq. cf. Theophr. char. *ὑπερηφανίας* XV, 9: *καὶ ἑστιῶν τοὺς φίλους αὐτὸς μὴ συνδείπνειν, ἀλλὰ τῶν ὑφ' αὐτόν τινι συντάξαι αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι.*

κού[ει]ν δ[υνά]μεω[ς . . . . . .
θε. . . ὠφ[ελία]ς τ. . . . ε. .
.ἐνίων εὐ. . .τσ. . . . . .
νένα[ι] καὶ εὐ[χαρισ]τεῖν [ἐ-
π]' αὐταῖς, ἀλ[λ̣ὰ] μὴ κατα[ξ]ι-
ο̣ῦν ἐκ̣[εί]νους μέγα νομί-
ζειν, ὅτι προσδέδεκταί τι
παρ' αὐτῶν· κἂν χρείαν
τινὸς [π]οιῆ̣ται μείζονος,
αὐτὸν θεραπεύειν, ὅπο[τ' ἂν
ἀνδάνηι, μὴ θεραπεύεσθαι
ζητεῖν· πρόνοιαν δ' ἔχειν
καὶ πε[ρὶ] τ̣ῶν οἰκετῶν
καὶ] τῶν ὑπηρετούντων
ἐ[λε]υθέρων ἢ συνόντω[ν̣
ἄλλων· ἐνίοτε γὰρ οὗτοι
τῆς φαντασίας αἴτιοι γί-
νονται προσαγγέλλειν
οὐ θέλοντες ἢ σκορακί-
ζοντε̣]ς ἤ τι τοιοῦτον ἐ-
πιλέγον]τ[ες· καὶ ο]ὐκ εὐχε-
ρέ[ς ἐ]σ[τι τὸ] πείθειν, ὡς

13. κου. .νδ. .λ̣μεω- N .ου. .να. . . μεων̣ O .ου.ι̣νδ . . .μεων̣- l. — 14. θε. . .ωφ. . . .στ. . . .ς N -ωφ. . . . . .ε O l. — 15. .ενιωνευ. . .τ- N .ενι.ιομ. . . . .ι O .ενι.ν̣ε. . .τσι l. — 16. ιινα.καιευ. . . .τειν- N νενα.καισ. . . . . .τειν- O l. — 17. .ανταισα. . .μ. .ατα.λ N ¯ΑΥΤΛΙϹΑΛ/ .ΜΙΙΚΑΤΑ.Ι l. — 18. ρ̣ et κ̣ l. — 19. ΠΡΟϹΔ.ΔЄΚΤΑΙ¯ N προσδ δεκτειτι O ε et τι l. — 21. τ̣ l. — 22. ου- N οπο- O l. ὅπως ἄν S. — 25. τ̣ l. — 31. ο in initio versus l. — σ in σκορ. suprascr. — 33. τ l. suppl. S. καὶ γὰρ οὐκ εὐχε|ρές ἐστί τινα πείθειν edd. spatio longius. — 34. ρε . . . . .πε N ρε . . . . .οε O . . . .σ. . . .πε l. —

οὐκ ἐκεῖνος αἴτιος, ἂν καὶ
συναίσθηται τὸ γινόμε-
[νον . . .

Col. X. . . . .*[ἵνα μὴ*
ἀτ̣]ιμάζειν δοκῇ μ[ὴ φιλο-
φρ]ο̣νῶν ἢ μὴ φιλο[πι]σ[τ]ευ-
όμενος ἢ μὴ δι' ἐντε[ύ]ξε-
ως εὐχα[ρι]στῶν, θᾶ[ττ]ον
τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί-
ζε̣ι̣[ν] κα[ὶ συγγ]νώμην αἰ-
τεῖ[σ]θαι, μ[ά]λιστα δὲ ἀεί
τινας ἔχειν φίλους μεθ' αὑτοῦ,
οἳ [π]ισ[τεύο]ν̣ται. Ἀρίστων
το[ί]ν̣υν [γ]ε[γρ̣]α̣φὼς περὶ τοῦ
κο̣[υ]φίζ[ειν ὑ]περηφανίας ἐ-
πι[σ̣τ̣]ολ[ὴν . .   . .]διον μὲν ἔ-

36. *σ* in initio vers. O l. — X, 1. cf. adn. p. 3. — 2. . .*ιμα-* N . ⊣MA O .*ιιμα* l. *μὴ κοινωνῶν* S. *μέγα | φρονῶν* spatio non prorsus sufficit. — 3. *φιλο. . . .ευ* ap. *φιλο. .σ.ευ* l. *φιλοχρη-στευόμενος* Sauppius, qui confert: Paulus ad Corinth. I, 13, 4 Xen. mem. 2, 9, 4. — 5. *ωσευχαι. .τωνθα. . .ω̣ν* N *ωσευχλη.τω-νοισ. . .ον* O *ωσευχαι.στωνθα. .ω̣ν* l. *δι' ἐντεύξε|ως εὐκαίρου θαρσύνων | τὴν ἐλάττωσιν ἐμφανί|ζειν καὶ κατὰ γνώμην αἰ|τεῖ-σθαι* S. *-εὔχαρις ὤν, θᾶττον* U. — 7. *ζε. .κα.κ . . . γ̣ωμηναι* ap. *ζε̣ι.κα.κ. . .νωμηναι* l. littera *κ* supposita est. *συγγνώμην* H. — 8. *τε. .θαι* N *ι* O l. — vocem *μεθ' αὑτοῦ* librarius primum post *ἀεί* posuit, tum punctis deletam in v. 9 suprascripsit. litteram *ε* in voce *ἀεί* l. — 9. *τι* ineunte versu l. — *σ* in *φίλους* l. — 10. *οι. . . . . . . .ν̣ται* N *οι. . . . . . .ενται* O — *ισ* l. *οἱ ἀπολογήσονται* edd. spatio longius. — 11. *το. .υν.ε. .λ̣-φως* N *το.ν̣υν.ε. .α̣φως* et vestigia litterarum *γ* et *ρ* l. — 11 et 12. suppl. C. — 13. *πι. .ολ. . . . . .λιονμ-* N *πι.τομα.α. .διονμ̣εν* O ΠΙ⌐‾ΟΛ. . . . . .ΔΙΟΝΜΕΝC l. *ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ βιβλίον ἀποτέ-τακε κατὰ τῶν διὰ τύχην ὑπερηφάνων, πολλῶν γ' οὐ μόνον κτλ.* S. —

παθẹṿ [τῶν] δ̣ι̣ὰ τύχην ὑπ[ε]ρηφ[ά]ṿων [θιγ]ὼν ⟨μόνον⟩. Οὐ μ̣όνο[ν] δ' ἀ̣[π]' α[ὐτῆ]ς ταύτης ὑπερηφ[α]ṿού[ντω]ν, ἀλλὰ καὶ δι' ἃ προε̣ί̣π̣α̣μεν ἡμεῖς καὶ δὴ..καὶ δι' αὐτὴν φιλοσοφί[αν] πολλῶν δοξάντων, ὡς [Ἡρ]ακλείτου καὶ Πυθαγόρου καὶ Ἐ[μ]πεδοκλέους καὶ Σωκ[ρ̣]άτους καὶ ποιητῶν ἐνίω[ṿ], οὓς ο[ἱ] παλαιοὶ τῶν κωμωιδογράφων ἐπεράπιζον, ἀλλ' ὅμως εἴ τινα πείσει, κ[αθάπ[ερ] οὐκ ἂν ἀπεοικ⟨ότ⟩ως τινὰ πε̣ί̣σειεν περὶ ὧν [π̣ρ̣ο̣]ε[ίλ̣ετ̣ο̣, κεφαλαιώσομαι τὰς δυνάμεις αὐτῶν. Ἐάν π[οτε συναισθάνηται μετεωρ]ιζό[μ̣ε̣ṿ]ος, μεταρίπτειν

14. πα....ο....ατυχηνυπ- N πα..ν......αγυχηνυγε O παθσṿ...δ̣ι̣ατυχηνυπ.ρ l. — 15. ηφ..ω.....ων.ουμο N ηφ..ων...ων.ουμο O ηφ.ṿωι...ρ̣ων ουμο- l. suppl. Sudh. spatium quod vacat inter litteras ν et ο littera non repletum erat. — 16. νο.δ.λ...στ N νο..ιαι...οτ O νο.δαι...οτ l. ante ο litteram π vel η legere mihi visus sum. δι' αἰτίας ταύτης edd. — 18. ε̣ et π̣α̣ l. — 19. δη..ι..διαυτην N l. δη..καιδιαυτην O δη..ικ.ιδι- dis. 1. suppl. S. — 21. ωσ̣..λ̣κλε.του N l. ωσ..ακαειπου O. — 22. ρου......ε N ρουκαιε.π O l. — 23. [ρ̣] l. — 24. ω.ο.σο.π- N ω.ουσοπ O [ṿ] l. ω in fine versus O. — 26. πεισθι- N πεισεικ- O πεισει et vestigia litterae κ vel η l. — 27. .αιγ..ουκ N θαπ..ουκ O l. — 28. .απ..θοιενπεριωναγ.τ- N ναπεκειενπεριωναπετε O .απσ.σ..ενπερ.ωιε̣π̣ε̣.ε. l. προείλετο susp. Sudh. — 29. μ̣ωσκε N sed dis. 1 praebent ΜΕΤϹΚΕ ita ut μως ab academicis prave illatum sit. — μ̣ετεκε O — ̣ΕΤΟΚΕ l. — 30. ις in δυνάμεις O. — 32. |...ο.....μ N .ιζο...ρ̣ς O ιζο...ος et [μ̣ε̣ṿ] l. —

τὴν δι[άνοιạ]ν ἐπὶ τὰς ἔμ-
προσθε [ταπ]εινώσεις ὑπὸ
τῆς τύχης, εἴποτε γεγόνασιν....

Col. XI. αδι...............[κου-
φίσαι τοῦ πι[κροῦ......
φλέγματος̣ ἐγ..αι.......
τι μέρος. — καὶ [......λα]μ-
βάνειν πρ[ὸ] ὀφ[θαλ]μ̣[ῶν] τ̣ὸ
τῆς [τ]ύ[χ̣η]ς ..ε..ι..νες καὶ
ὀξύσ[τρ]οφρ̣[ν...ι̣σ.αγρ̣.τ̣ο
φ̣ε̣ρομένους τὸ Εὐ[ριπίδο]υ..
ξ̣ομ̣[...]ι Διον[ύ̣]σ[ιος] οὐ κακῶ̣[ς
ἐπιφωνεῖν ἐκέλευέν τινα
δὶς τῆ[ς] ἡμέρας· „ὁρᾷς τυ[ρά]ν-
νους δ[ιὰ μ]ακ[ρ]ῶ̣ν [η]ὐ[ξ̣η̣μ]έ-
νους;“ — [κ]αὶ μν̣[ημ]ονε̣ύ̣ειν ἐ..
ναρ....λο.τ.τον α.τος
διετ.... πρὸ[ς ὑ]περηφανή-

35. τη in ineunte versu O. — XI, 1. cf. adn. p. 3. α- N αδι- O αδ- l. — 2. φ.σαιτουπι N φισαιτουπι O l. — 3. φλεγματο.εγ..αι N φλεγματομεπ..αι O ΦΛΕΕ̣ΜΑΤΟСЄΓ (Γ supra) l. — 4. τ O l. -μ in fine versus O. — 5. βαλεινπρ.οσ...μ- N βανεινπρ.οφ...μ..γε- O βανειντρρ̣οοφ...μσ- l. — 6. τησ............νεσκαι N τησ.υ..........νεσκαι O τηστ̣..ισ..ε..ι..νεσκαι l. — 7. οξυ...οφσ.....τιναγευπο N οξυσ..οφσ.....γιπαγουπο O ο.υσ..οφσ...ι̣σι.αγσ.ιο l. — 8. ι.νομεν..στοευ.....υ- N β.νομενσυστοευ....υ.. O φ̣ε̣ρ̣ομενσιστοευ- l. — 9. τ.ν.ι.ι.ον.ξ..υ.ακσ- N τομ...ι.ιον.σ..ουκακω- O ΞΟΝ...ΙΖΙΟΝΝС...ΟΥΚ l. — 11. διοτη.ημερασορασ...ν N διστη.ιμερασοραστυ..ν̣ O l. — 12. ι.ου.λ..ακ..ιν̣ σ̣υ.ι..ε N νουσα..μακ.....υ....ε O νουσδ...αι..ον̣.υ- l. — 13. νουσ.αιλ...ονσ..ινε N νουσ.αιν...ο...εινε O νουσκ̣αιμν̣ι.ονευειν l. — 14. ναρ....λο.τ.τονα.ιοι N ναρ........τοναστος O ναρ-τονα..οι l. — 15. φ O l. —

11. Eur. fr. 420. 1 Nauck.

σαντα.ạ..ṿα τοῦ παρα-δείγματο[ς...]εν.ωτερ... αὐτὸς γρά[φει·] κ[ạ]θάπερ κα[ὶ] Δίων πρὸ[ς Πτο]ιόδωρον ⟨ἐλθὼν⟩ τὸν Μεγαρέα [πολὺν χ̣]ρόνον ἐ-πὶ τῆς θύρ[ας περιμ̣]ένων πρὸς τ]ὸ[ν ἀ]κόλ[ουθ]οṿ· „ἦ που καὶ ἡμεῖς“ εἶ̣π[ε]ν „ἐκεῖ πολλὰ το[ι-αῦ̣τ' ἐ̣ποιο[ῦμ̣]εν“. — [κ]αὶ ὅταν ἐ-πὶ τὰς εὐκ[λ]ηρίας ἐφιστάνηι, μὴ προσεπιρητορεύ̣[ε̣ιν] αὐ-ταῖς πρὸς τὸ μεῖ[ζ]ον, [ἀλλ'] ἀπ[ο-σπᾶν ὅτι δύναται· † κουφίζε[ιν τῆς ἰ̣σχνότητος πέφυκ[εν· ὡς καὶ Περικλῆς ταπε[ινου-

16. σαντα......ιατ.υπαρα.. N σαννα...αναϲ..υπαρα O σαντα.α..ṿατουπαρα l. — 17 -εṿ..ωτ- N εν.ωτερ O .εν..τ- l. — 18. σ in αὐτός l. γράφει S. [ạ] l. — 19. suppl. S. — 20. χ̣] l. Μεγαρέα ἐλθὼν suppl. S. — 21. θυρ et μ̣ l. περιμένων edd. — 22. κ et ṿ l. suppl. S. — 23. εκ..π N εκοιπ- O εκ.ιπ l. — 24. ṿ et π̣ O ι in καί O l. — 25. ευκ..ριασ...σταvη N ευκ.η̣-ριασ.νισταvη O ευκ..ριασεφισταvηι l. — 26. -ρε̣ṿ[ειν] l. — 27. ο in τό O π in ἀπό O. — 28. δυν in δύναται O l. -κου- N κουσιζε O κουφιζ- l. videtur aliquid deesse e. g. ⟨τὸ γὰρ⟩ κ. — 29. τησ..χ N τησιεχ O πεφυκότα S. — 30. suppl. S. —

18 sq. v. Plut. Dion. c. 17: λέγεται δέ ποτε τὸν Δίωνα τοῦ Μεγαρέως Πτοιοδώρου δεόμενον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν· ἦν δὲ ὡς ἔοικε τῶν πλουσίων τις καὶ δυνατῶν ὁ Πτοιόδωρος· ὄχλον οὖν ἐπὶ θύραις ἰδὼν ὁ Δίων καὶ πλῆθος ἀσχολιῶν καὶ δυσέντευκτον αὐτὸν καὶ δυσπρόσοδον ἀπιδὼν πρὸς τοὺς φίλους δυσχεραίνοντας καὶ ἀγανακτοῦντας· „Τί τοῦτον“, ἔφη, „μεμφόμεθα; καὶ γὰρ αὐτοὶ πάντως ἐν Συρακούσαις ὅμοια τούτοις ἐποιοῦμεν“. idem narrat Val. Max. 4, 1 extern. 3. — 30 sq. Thucyd. II, 65: ὁπότε γοῦν αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. — cf. Plut. Pericles XV.

μένους μὲν ἐξῆρεν Ἀ[θ̣ηναίους, μεγαλ̣]αυχουμέν[ους δὲ σ[υ̣ν̣έ]σ̣τ̣[ειλ̣]ε· καὶ μὴ δ[. . . . πιν. . . . . .α τἀγαθὰ μέχρι ἂν ὑπερθαρρ̣ῶν παύσηται μ̣ε-

Col. XII. κον. . . . . .ρ̣στῳ̣ι̣ λ. . . . . .τὸν διὰ] τὴν. . . . . .ιασμον καὶ π[αραμετρεῖ]ν ἑαυτὸν μὴ πρὸ]ς τ[οὺς] π[εν]εστέρους [ἀλλὰ πρ]ὸς τοὺς κ̣αθ' ἕκαστον εἶδο]ς ὑπερέχοντας, ἐπειδὴ τὸ μ]ὲν ἐξαίρει, τὸ δὲ συστέλλ[ει], τοῦτο μὲν ἐπ' ἀ[γρ̣]ῶν κ[τή̣σ̣]εως, τοῦτο δ' ἐπ' ἀρχῆς κ[αὶ βα]σιλε[ί]ας [π]όλεων καὶ ἐθνῶ[ν· π̣α̣ρυ̣]πομιμν[ή̣σ̣]κ[εσ̣θα̣ι̣ δὲ] καὶ τοῦ συναντᾶν [εἰωθότ̣ος φθόνο̣υ τοῖς ὑπερ[η̣-

31. [θ̣] l. suppl. S. — 32. λ̣] l. — 32—33. suppl. S., qui sic pergit: *καὶ μηδέ τιν' ἐπινοεῖν εἴα τἀγαθά κτλ.* — 33. *-και* N *-εκαι* O cetera l. — 34. *ατ* l. O. — 35. *θαρ..ν* N *σαριων* O. — XII, 1. cf. adn. p. 3. — *κον* N. idem legere mihi visus sum. *καν* O *ιοτο* N *ιστω* O *ρ̣στωι̣* l. — 2. *λ* tantum in N *τονδι* ap. l. — 3. *.την* ap. *ασμον* ap. *ιασμον* l. — 4. *καιπ* N idem l. *καπ* O *ν.αυτονμη* N *ε* l. *νθαυτονμη* O. — 5. *....ετ..π..εστερουσ-* N *....ετ.ριπ...εστερους-* O ...\ЄT.PI''..*εστερους* l. *μετρεῖν ἑαυτὸν μὴ πρὸς τοὺς πενεστέρους* H. — 7. suppl. S. — 9. AI.ΩN ap. AIIΩN l. *ἐπαινῶν κρατερῶς* S. — 10. [σ̣] l. — 10—28 horum versuum magna pars exstat in frgm. in marg. des. — 11. *σιαε.ασ* N *σιλε.α̣σ* O l. alterum *κ* l. suppl. S. — 12. *θνω.πολλ.....ιμν..κ* N at *πολλ* illud, translatum ex fragmento in margine design., inserendum erat ante *ιμν*, ita ut evaderet *πομιμν..κ*. — editores errare necesse erat. [α̣ρυ̣] et [ησ̣] l. — 13. σ̣] et [α̣ι̣] l. *τουσ.ν* N sed *υσυ* frgm. — 14. τ̣ l. *φθονο̣..τοις* N *υτ* frgm. — [η̣] O.

φανοῦσιν, [ὅ̣ς ὀ]φθαλμία τίς ἐστι]ν ψυχῆς, ὥστε καθάπερ τ]οὺς ὀφθαλμοὺς ἡ τῶν συνα]ντώντων γεγ[α̣]νωμένη χλαν]ὶς ἐνοχλεῖ, κωφότερον δ' ἤπ̣ερ ἐὰν παριὼν καὶ ἀναβαλλόμενος διατινάξῃ, παραπλησίως καὶ τὸν φθονερὸν λυπεῖ μὲν τἀλλότρια τῶν ἀγαθῶν, οὐχ οὕτω δ' ὥσπερ ὅταν ο[ἷο]ν ἀναπτ[ε]ρυ[γίζ]οντά τινα καταμάθῃ δι' αὐτ[ὰ κ̣]αὶ πρὸς ὕψος ἐξαιρόμ[εν]ον· τό[τ]ε̣ δὲ προσφὺς ἔδακεν· ὅσ̣αι [δ'] ἀπώλειαι διὰ φθόνον γίνονται, βλέπεται τοῖς ἅπασιν. — ἐννοεῖν δὲ καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν, ὅταν εἰς ἀτυχίαν μεταπέσῃ· λυπηρὰ γάρ, ἅτε συ[ν]επιτιθ[ε]μένων εὐλόγως τῶι τῆς τύχ[ης

15. φανου.ιν N ..νουσιν O τι. ap. τις l. — 16. ϱ O. — 18. γεγενομενη N γεγε ex fragmento transscriptum ωμενηχλα O l. στελλομένη S. — 19. κοινοτερον N et edd. at in frgm. legitur κω et in pap. φ̣]οτερον — ωτερον O. — 20. π̣ l. — 21. ν in διατινάξῃ frgm. — 25. ....αν N ο..ναν O οιοναν dis. l. -ρυ frgm. — 26. κ̣] l. — 27. το.... N το.. ει O το.ε̣.εμ l. τοτε̣ΔΕΜ dis. l. — 28. φ l. σ̣αι frgm. — 32. ο initio vs. l. — 34. ων suprascr. pro η. —

15. cf. Plut. de inv. et od. 537 A: φθονοῦσι δ' ἁπλῶς τοῖς εὖ πράττειν δοκοῦσιν. ὅθεν ἔοικεν ὁ μὲν φθόνος ἀόριστος εἶναι, καθάπερ ὀφθαλμία πρὸς ἅπαν τὸ λαμπρὸν ἐκταρασσόμενος. — 18. cf. περὶ θανάτου 13, 11 ὥστε γεγανωμένος ἀπέρχεσθαι.

π⟨τ⟩αίσματι τῶν πολλῶν [κ̣]α-
τ' ἐχθρῶν ὁμολογουμένων θε-

Col. XIII. ωσ- . . . . . φερ̣ . . . .
οντ . φιλω . . . . ε . ελὲς
ὄν, ὅτι τῆς πρότερον ὑπερηφα-
νίας ἀν[ε]μ̣ίμνησκεν· διὸ
καί φα[σ]ιν ἀχθόμενον αὐτὸν
ἐπ̣ὶ τῶι σχεδὸν πάντας ἐπι-
χαίρειν πρὸς Ἀρχέλαον [ἀπ]ελ-
θεῖν. — παρατιθέναι δὲ καὶ τοὺς
ἐν ὑπεροχαῖς μ̣εγάλαις ὡς
συνιστᾶσιν αὐτούς, ὅταν ἴσοι
καὶ συνεσταλμένοι φαίνων-
ται κατὰ τὴν ὁμιλία[ν̣] καὶ
καθάπερ ἐξ ἐναντίας ἱστά-
μενοι τῶι τῆς τύχης ὄ̣γκωι,
τὸν Ἀλέξανδρον, ὃς ἐπὶ τὸν
αὑτο[ῦ̣] θρόνον ἐκάθισεν τὸν ῥ̣ι-
γοῦντα Μακεδόνα πυρὸς πα-
ρακειμένου, καὶ Διονύσιον,

35. *παισματι* ap. vestigia litterae *τ* suprascriptae legere mihi videbar. *τ* in *των* O [κ̣] l. — XIII, 1. cf. adn. p. 3 — *ωστ* . . . . . ΦΕϷ N litterae in pap. evanuerunt. — 2. *οντ . . φιλω* . . . . *ε . ε* N *οντ . . φιλωτο* . . . . *ε . τελες* O *οντ . φιλωτο* . . . . *ε . σλες* l. in lacuna septem fere litterarum incerta leguntur vestigia. — *εὐτελὲς ὄν, ὅτι* S. — 7. *αον* servatur in fragm. — 9. *γ* l. — 10. *-οταν̣-* N *οτανισ . . οι* O. — 12. [ν̣] l. — 14. *χησ . . κ̣ωι* N *κ* O *ο̣γ* l. — 16. [υ̣] l. *σεν . ονι* ap. *τ* et *ρι* l. —

3 sq. agitur de Euripide. cf. vitam Eur. II *ἐπέκειντο δὲ καὶ οἱ κωμικοὶ φθόνῳ αὐτὸν διασύροντες. ὑπεριδὼν δὲ πάντας εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα κτλ.* — 15. *τον Ἀλέξανδρον.* rem narrant Frontin. strateg. IV, 6, 3. Curtius VIII, 15. Val. Max. V, 1 ext. 1.

ὃς πρὸς τὸν „οἰμώξῃ Διονύσιε“ φήσαντα „σὺ μὲν οὖν“, [ἀπήρ]τησεν, „εἰ μὴ τὸ ἥμισυ τῆς [ὑπο]θήκης ἐπανοίσεις“· καὶ [το]ὺς ἄλλους τοὺς ἀνθρ[ώποις πρᾴ]ως διὰ λόγων ἢ ἔργων ὁμιλήσαντας· καὶ πάλι τοὺς ἐναντίως δι' ἓν ῥῆμα βαρὺ δυσχέρειαν ἐπισπασαμέ[ν]ους, ὡς Δημήτριον, ὅτε Μακε[δ]όνε[ς] ἀπο[λιπ]όντες αὐτὸν πρὸς Π[ύῤῥον μ]ετέστησαν. — ἐννοεῖν δὲ καί, διότι μικροπρεπὲς ἐμ[φ]αίνεται τὸν πεπεισμένον ἁδρὸν εἶναι τὸ πρὸς πάντας ὑπε[ρη]φανεύεσθαι· παρα[π]λήσ[ιον γ]άρ ἐστιν ἐκ παραδόξο[υ] τετ[υχό]τα τῆς

19. η in *οἰμώξῃ* O l. — 21. *τη....θη* N O *τησ...θη* l. *καταθήκης* edd. lacunam excedit. — 22. *σκ* l. [τ] l. — 23—27. litterae *ουσαν* (23) *γωνη* (24) *ιπαλ* (25) *ημαβ* (26) *ασαμε* (27) extant in frgm. — 23. *ω* O l. suppl. S. — 25. *ι* in *πάλι* l. — 26. *ν* in fine versus O. — 28. suppl. C. — 29. *ο* in *προς* O l. [ρ] l. Α.Ε¯Ε N -ΕΡΕ O -Ε¯Ε l. *ἀπέστησαν* S. *μετέστησαν* Cb. — 30. *ιο* in fine vers. l. — 33. *υπ....αν-* N *υπ...φαν-* O ε et εν l. — 35. *ἐκπαραδοξο.τ.......ιτι* N *εισπαραδοξε.σετ...ατιτη* O *-εκπαραδοξο..ετ...ι.της* l. *τυχόντα τινὸς εὐκλ. ὁθενδήποτε* U. de verbi forma cf. Cr. M. Herc. p. 279. —

26 sq. dictum illud quod fuerit ignoramus, sed Plutarchus in Demetrio plura affert superbe ab eo dicta et facta... idem c. 41, 2 Macedones tradit in Pyrrho solo imaginem virtutis Alexandri sibi conspicere visos esse; quod ad Demetrium attineret, dixisse: *ὡς ἐπὶ σκηνῆς τὸ βάρος ὑποκρίνοιτο καὶ τὸν ὄγκον τοῦ ἀνδρός*. Pyrrhum vero narrat (Pyrrh. 11, 8) homines in Macedoniam immisisse dicentes *ὅτι νῦν καιρός ἐστι τῆς Δημητρίου βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι πρὸς ἄνδρα δημοτικὸν καὶ φιλοστρατιώτην μεταβαλομένους τὸν Πύῤῥον* (U.).

εὐκληρίας ὅθεν[οὖν] με[γ]αλο]ψυχ[ί]αν ὑποκρινόμενο[ν μὴ σ[φ]όδρα δοκεῖν ἐπευφραίνεσθαι

Col. XIV. ......μιμνήσκοντ[ες καὶ λοιδοροῦντες. — παρυπομιμνήσκειν δὲ καὶ [το]ῦ περὶ τὰς π[ράξ]εις ἁμαρτ[ω]λοῦ τῶν μόνων, ἐπιτευκτικοῦ δὲ τῶν συνεργουμένων ὑφ' ἑνὸς καὶ πλειόνων· ὁ γὰρ ὑπερήφανος οὔτε συνπαραληπτικὸς ἑτέρων, ἅμα μὲν ὑπ' οἰήσεως, ἅμα δὲ διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ὑπερφρ[ονεῖν, ἄν τε παρακαλῇ, χαλεπὸς ὑπακούειν διά τε τὴν ἄλλην ἀηδίαν καὶ διὰ τὸ τὰς πράξεις ἐξιδ[ι]άζε[σθ]αι θέλειν, εἶτ' ἀσυνέργη[τ]ος ὤν· πολλοὺς δὲ τοὺς π[α]ρατηροῦ[ν]τας καὶ ὑποσκελίζοντας συνηρ[ανικῶς κατὰ λόγον διαπίπ[τει κἄπειτα κουφίζεται τῆς ὑπερ-

36. οθεν....με.α N ονεν....με O οθεν....με l. — 37. ...υχ.ανυποκρινομενο N ..φυχ.αν.π..ριν...ν- O ...υχ.α-ν.πο.ριν...ν- l. μή U. — XIV, 1. cf. adn. p. 3. — μιμνιισκοντ N μιμνηνσοντ O quae nunc leguntur litterae, incertae sunt praeter μιμ. — 3. περι.ας N τ l. — 4. μ.νων N μονων O l. — 10—19. horum versuum pars magna servatur in frgm. a Neap. inserto. — 12. πωσυπ N πω..π O l. χαλεπός S., cum particula quae est τε haec coniungantur cum eo quod praecedit οὔτε συμπ. — 17. συν.ρ N συνηρ O. — 18· τ in κατά O. —

15 sq. cf. col. I, 3 sq.

ηφανίας, ἐπεὶ διὰ τῶν λόγων οὐ βούλεται, διὰ τῶν ἀποτεύξεων· διὸ κἂν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐλαττοῦνται. Τιμοκρέων γοῦν [Σερ]ίφιος ὑπερήφανος ὢν πρὸς [μὲ]ν τὸ[ν ὅτ' εἰσήει πυνθανόμενον, ποταπός ἐστιν· „τοῦ κήρυκο[ς]“ εἶπεν, „ἀκούσει [μ]ικρὸν ὕσ[τερ]ον“· [διαδοθέντος δὲ τοῦ λε[χθ]έντος οὕτως ἀντέκοψε τοῖς θεωροῦσιν, ὥστε τὸν βραβε[υτὴν ἐκ]τείνοντ' αὐτ[ῶ]ι τὴν ῥάβδον ἅ[ιδ]ο[ντι καστ[όρειον] μικροῦ κατα[πα]ῦσαι· διόπερ ἡττημ[έ]νος ὅτ' ἐξήει ταὐτοῦ „ποτα[πό]ς“ ἐπερωτῶ[ν]τος· „Σερίφιος“ ἀπήν[τησεν]. — λογίζεσθαι δὲ καί, διότι [τὴν] λαμπρὰν τύ-

21. β l. — 22. κ in δικαστ. suprascr. — 24, 25. litterae ων (24) et ω (25) exstabant in fr. a Neap. des. — 24. γουν.....ι ap. γουν[ς.ρ]ιφι l. ὁ Σερίφιος edd., quod lacuna longius. — 25. προ...ντ.. N προσ..ντο. O l. τόν γε S. τόν U. H. — 26. οτιεις ap. l. ὅτε εἰσήει S. ὅτ' εἰσήει H. cf. v. 34. — 27. ι in εἶπεν O. — 28. σει..κρουνσ....ν N -ικρουνσ....ν O [μ] exstat in frgm. YC.ЫIↃ l. — 29. του.....ντος N τουνε. εντος O τουλε..εντος et litterae χ vestigia l. — 30. τ..σ N το.. O τοις l. — 29. suppl. Cb. — 31. βε......τ.ι N βε......τει O [εκ] l. βραβευτὴν ἐκτείνοντ' C. ἐπιτείνοντ' edd. — 32. νονταυ....ηνραβδονλ N νοντ.ντ.ιτηνραλ.σναιδον O σ.α..ο l. inter α et ο vestigia litterarum λλ vel litterae μ exstare mihi videbantur. — 33. καστ.....μικρουκατα..υσαι N καστ..ωιμιηρουκαταλ.υσαι O καστ ...μικρουκαται.υσαι l. ἄδοντι καστόρειον S. — 34. μ l. ξ l. — 35. τω suprascr. τοσ.. N τοσγε O τοσσε l. — 36. suppl. S.

---

24 sq. plane gemellum est quod narrat Val. Max. VII, 5. 2.

χην ἀποδ̣[εδ̣υμ̣]έ[νος] καθαιρή[σει] φρόνημ̣α καὶ̣ [ἐ]ν̣ ταπεινοτ̣[ά]τηι περιστάσει φανεῖται...

Col. XV. .̣. δο̣................. φ̣ων σ̣υντε.......οις [οὐδὲ δι' ὧν προσήκει, [τ]ὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς μὴ π[ρὸς] ἡ̣μᾶς ἀτιμάζει· καὶ νὴ Δί' ὡς ἄδικον διὰ τοῦ ταπεινοῦν ἑτέρους ἑαυτὸν μετεωρίζειν, ἀλλὰ μ̣ὴ διὰ τῆς οἰκείας ὑπεροχῆς· διὸ καὶ Λύσανδρος Ἀγησιλάωι καταστ[ή]σαντι κρεωδαίτην ἑαυτὸ[ν] „Ἠπίστασό γε σὺ τοὺς φίλους“ εἶπεν „ἐλάτ-

38. χηναπο. ....καθαι N XHNAΠCΛ.Λ...ΛЄ...καθαι l. ἀποδεδυμένος prop. Sudhaus. — 39. καθαι ρήσει τὸ φρόνημα edd. lacunam excedit quae est trium litterarum. κα...τα N κα..ν̣τα O κ̣α̣ι̣.ν̣τα l. — 40. νωτ ap. corr. S. — XV, 1. cf. adn. p. 3. — δσ N vestigia l. — 2. ..ον.υντε N φ.ονξυντε O φ̣ωνσ̣υντε l οις N solum. — 3. ηκε..οδε N ηκει.οδε O ηκει.οδε l. ὁ δέ edd. — 7. αλλαδη N αλλαιδη O αλλα̣ \H l. — 10. ω in κρεωδαίτην O. —

5. ὡς pendet ex verbo aliquo ἐννοεῖν δὲ καὶ vel simili in iis quae interciderunt posito. — 8 sq. Plutarch. Lysand. XXIII ὥστε τοῖς πολλοῖς στρατιώταις ἡγεμονίας πραγμάτων καὶ διοικήσεις πόλεων ἀποδιδοὺς τὸν Λύσανδρον ἀπέδειξε κρεωδαίτην.... Ἔδοξεν οὖν τῷ Λυσάνδρῳ διὰ λόγων πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν· καὶ γίνεται βραχὺς καὶ Λακωνικὸς αὐτῶν διάλογος. „Ἦ καλῶς ᾔδεις, ὦ Ἀγησίλαε, φίλους ἐλαττοῦν.“ Καὶ ὅς· „Ἄν γε ἐμοῦ βούλωνται μείζονες εἶναι· τοὺς δὲ αὔξοντας τὴν ἐμὴν δύναμιν καὶ μετέχειν αὐτῆς δίκαιον. idem narrat Plutarch. Ages. VIII, tangit quaest. conviv. 644 B. cf. etiam Plut. praec. ger. reip. 805 F. ηὔξησε.... Λύσανδρος Ἀγησίλαον· ἀλλ' οὗτος μὲν ὑπὸ φιλοτιμίας ἀκαίρου καὶ ζηλοτυπίας διὰ δόξαν ὑβρίσας ἀπέρριψε ταχὺ τὸν καθηγεμόνα τῶν πρακτέων. Xen. Hell. III, 4, 9.

τους ποιεῖν.“ — καὶ πολλάκις ἑαυτὸν ἐπερωτᾶν· „Τί με [τὸ] γαυριᾶν ποιοῦν καὶ ὑπ̣ερηφανεῖν; ὅτι κερμάτια κέκτημαι πλείονα; ἀλλ’ ὅτι ν[ο̣μ̣]ίζ[ο]μαι τῶν εὐγενῶν ἤτοι στρ[α]τηγούντων καὶ τιμωμένω[ν] ἐνιαυσίαι περιβολῆι χλαμύδος;“ εὑρήσει γὰρ ταπεινὸν ἕκαστον καὶ τὴν ἐπ’ αὐτῶι καύχησιν ἀνάγωγον. — καὶ διαιρ̣ε̣ῖ̣ν̣ μεγαλοψυχίαν ὑπ̣ερηφα[ν]ίας, ἀλλὰ μὴ συμφύρειν ὡς ἓν καὶ ταὐτόν· διαφ[έ]ρει γὰρ ὅσον καὶ [ἐ]πὶ τοῦ σώματος οἰδήσεως εὐεξία, καὶ ἔστιν τοῦ μὲν μεγαλοψ[ύ]χου τὸ καταφρονεῖν τῶν τυχη[ρ]ῶν ὑπερέχοντα τῶι τῆς ψυχῆς ὄγκωι, τοῦ δ’ ὑπερηφάνου τὸ διὰ κουφότητα ταύτης ἐκπνευματούμενον ὑπὸ κτήσεως ὑπερορᾶν ἑτέρους. — καὶ λογίζεσθαι, διότι ζῷα μὲ[ν ο]ὐκ ἀτιμάζει τὰ τυχόντα σ[υ̣ν̣τ̣]ρεφόμενος αὐ[τ̣]οῖς, οἷ-

13. με...αυρι N με..γαυρι O. — 15. οτιιε.ματια.εκτημαι N οτικειματιακεκτημαι O ρ l. — 16. οτ.......μαι N οτιν..ι-ζ̣.μαι O οτ.ν̣σ.ιζ.μ̣αι O γεγένημαι edd. — 17. τοι.τι.τη N το.τρ.τη O σ l. — 21. τη.ε.αυ N τηνεπαυ O. — 22. διαιρ...με N ε̣ι̣ν̣ l. — 22—35. horum versuum pars maior exstat in frgm. a Neap. design. — 26. τ in ἔστιν l. — 28. ρ in ὑπερέχοντα l. — 32. ο in ὑπό O. — 33. οτιζ- N οτιζω- O l. — 35. [ν̣τ̣] l. μεν..αυ.οις N με.......ς O ν̣οσαυ[τ̣ legitur in frgm. in marg. des. — συντρεφόμενα ἑαυτοῖς edd. —

ον ἵ[ππο]ις καὶ κ[υ]σὶν καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἄνθρωπον δὲ τὸ τηλι-κούτωι διαφέρον καὶ συμφυ-λότατον αὐτῶι, διότι κεκόσ-[μηται...

Col. XVI. *..............νται χρ[ονι-σθείσ[η]ς [ὑπ]ερηφανίας. — καὶ φ[ο-βεῖ[σθαι] τ[ὴ]ν ὑπὸ πλειόνων [αὐ-τοῦ μειζόνων καθυπερηφ[α-νίαν δικαιότα[τ]α γενησομέ-νην, καὶ μ[ή]ποθ' οὓς ὑπερορᾷ τις ἐ[πὶ τ]ού[του]ς αὐτὸν ἡ τύχη ποιήσηι [καταφε]ύγειν, ὃ γέγονε πολλάκις ἤ[δ]η καὶ πόλεσι καὶ ἀνθρώποις, οὓς εἰ μὲν ὁ-μοίους εὑρίσκοι, περιορῷτ' ἂν εὐλόγως, εἰ δὲ μετρίους, ὑπὸ τῆς ἐκείνων εὐγνωμοσύνης μᾶλλον ἁμαρτάνων ἐξελέγ-χοιτ' ἄν. — ἐννοε[ῖν] δ', [ὅτι] καὶ εἰς μωρίαν ἐν[ί]οτε τὸ νόσημα περι[ί]στησιν [ἢ] μανίαν, εἰ μὴ τὰ Ξέρξου τῶν δυεῖν οὐκ ἔχε-ται ἢ θἀτέρου, τὸ ζευγνύει[ν τ]ὸν*

36. *ονι......αι* N *ισκ* l. — 38. *μ* l. — 39. *κεκόσ μηται* S. — XVI, 1. cf. adn. p. 3. — *νταιχρ* N *νταιηρ* O *νιαιχρ* l. *χρονισθείσης ὑπερηφανίας* S. — 2. *σθεισ σ..ε* N *σθεισ....ε* O *σθε.....ιε* l. — 3. [α] l. *αὐτοῦ* S. *αὐτοῦ* U. [α legi. — 6. *κα...π* N *καιμ.π* O l. — 7. *τισ....ου* N *τισε...ο* O [τ] l. *εἰστούτους* edd. *ἐπί* Cb. — 8. *σηι.....υ* N l. *ὑκοφεύγειν* S. *καταφεύγειν* Cb. coll. XX, 28. — 10. *κ* l. — 15. *εννο* N *εννοε* O. — 18. ΞЄΙ¯ΟΥ N *ξειξου* O *ξε.ξου* l. *Ξέρξου* Sp. *δυ..ν* N *δυειν* O dis. l. —

Ἑλλήσποντον καὶ καθιέναι πέδας εἰς τὴν θάλατταν καὶ τἆλλα ποιεῖν ἃ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ἢ τὸ θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων [ἑ]αυτοὺς γεγονέναι δοκεῖν καὶ τἆλλ' ὅσα γίνεται περὶ τοὺς ἀνέδην ὑπερηφανοῦντας. — Τοσαῦτα μὲν οὖν ἱκανὰ καὶ περὶ τούτων ἐπειπεῖν· ὁ δ' αὐθάδης λεγόμενος ἔοικε μὲν εἶναι μεικτὸς ἐξ οἰήσεως καὶ ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας, μετέχων δὲ καὶ πολλῆς εἰκαιότητος. Τοιοῦτο[ς γάρ ἐστιν, φησὶν ὁ Ἀρίστων, ο[ἷος ἐν τῆι μάκ⟨τ⟩ραι θερμ[ὸ]ν [ἢ ψυχρὸν αἰτεῖν μ[ὴ π]ροανακρ[ίν]ας τὸν συμβεβηκότ', εἰ κἀκεί[νῳ συναρέσκει, καὶ — — —

Col. XVII. παῖδα πριάμενος μηδὲ το[ὔνομ]α προσερωτῆσαι μήτ' αὐ[τὸς θέσθαι, καλεῖν δὲ παῖδα [καὶ μηθὲν ἄλλο, καὶ τὸν συναλεί-

20. τ O ι in fine versus l. — 21. δ in πέδας O. — 24. αὐτούς Sp. αὐτούς S. — 32. μετέχειν concinnitas sermonis videtur requirere, sed cf. XVII, 24 — καιπ- N καιποα O. — 34. ο in fine vers. l. — 35. μακραιθερ- N μακραιθερ..ν- O μακρα.θερμ- l. corr. S. — 36. ροαναι N ροαναxι O ροανακρι.ας l. — 37. εἰ κἀκεῖνος ταὐτὸ θέλει U. εἰ κἀκείνῳ οὕτω δοκεῖ Cb. — XVII, 1. cf. adn. p. 3. — suppl. Sp. μήτε pro μηδέ S. — 2. μητα N μηταν O αὐτῶι Sp. αὐτός S. — 3. [κ] l. —

ψαντα μὴ ἀντισυναλείφειν· καὶ ξενισθεὶς μ[ὴ] ἀντιξενίσαι· καὶ θύραν ἀλλοτρίαν κό[π]των, ἐπερωτήσαντος, τίς ἐστιν, μηδὲν ἀποκρίνεσθαι, μέχρι ἂν ἐξέλθηι· καὶ ἀρ[ρ]ωστοῦντ᾽ αὐτὸν ἐπισκεπτομένου φίλου μὴ λέγειν πῶς ἔχ[ει], μηδ᾽ αὐτὸς ἐπι[σ]κεπτόμ[ενός] τινα τοιοῦτό τι προσεπ[ερ]ωτ[ῆσ]α[ι· κ]αὶ γρά[φ]ων ἐπιστολὴν τὸ χαίρειν μὴ προσγράψαι μηδ᾽ ἐρρῶσθαι τελευταῖον. Ὁ δ᾽ αὐθέκαστος > οὐ πάνυ μὲν εἴ[καῖ]ός ἐ[στ]ιν οὐδ᾽ ἄλογος [ὥ]σπερ ὁ [α]ὐθάδης, δι᾽ οἴησιν δὲ τοῦ μόνος φρονεῖν ἰδιογνωμονῶν καὶ πειθόμε-

7. κο..ων N κο.τονι O κο.των l. — 8. ἐπερωτώμενος Sp. -μη l. — 10. ι in ἐξέλθηι l. suppl. S. — 12—16. litterae ειν (12) κεπ (13) τιπρο (14) ωνεπι (15) γρα (16) exstant in frgm. in marg. design. — 12. χ l. ἔχει S. ἔχεις C. et Sp. — 13. τ in τινα O l. suppl. C. — 14. [σ] l. ω O l. suppl. C. — 16. μηδερ.ωσθα. N μησουρωσθαι O. — 18. ε....ος N ει...ος l. suppl. C. τ] l. — 19—22. litterae ο (19) ετ (20) μο (21) ασ (22) exstant in frgm. in marg. design. — 19. σ.σπερ..υ N ..σπερο.. O ω servat frgm. — 20. δ..ουμενος N δ..ουμονος O δ..ουμονος l. ετ servat frgm. —

---

8. ἐπερωτήσαντος sc. illo, qui intus est. — 15. cf. Theophr. char. ὑπερηφανίας XXIV, 13 καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν, ὅτι „χαρίζοιο ἄν μοι", ἀλλ᾽ ὅτι „βούλομαι γενέσθαι", καὶ „ἀπέσταλκα πρὸς σὲ ληψόμενος", καὶ „ὅπως ἄλλως μὴ ἔσται", καὶ „τὴν ταχίστην". — 20 sq. cf. Plut. rei publ. ger. praec. 808 D ἡ δ᾽ αὐθάδεια, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐρημίᾳ σύνοικος.

νος ἐν ἅπασιν κατορθώ[σ]ειν, ἁμαρτήσεσθαι δ', ἂν ἑτέρου κρίσει προσχρήσηται, μετέχων δὲ καὶ ὑπερηφανίας· οἷος μηδενὶ προσαναθέμενος ἀποδημεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, ἀρχὴν μετιέναι, τἆλλα συντελεῖν· κἂν προσερωτήσῃ τις, [τί μέλλει ποιεῖν· „οἶδ' ἐγώ" λέγειν· κἂν μέμφηταί τις, [ὑ]πομειδιῶν· „Ἐμὲ σύ;" καὶ παρακληθεὶς ἐπὶ συνεδρείαν βουλευομέν[ῳι μὴ βούλεσθαι τὸ δοκοῦν εἰπεῖν, εἰ μὴ τοῦτο μέλ[λ]ει πράττειν· καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε,

Col. XVIII. *πραττε.............. τελεῖν καὶ [μὴ] ἐπι[τ]εθυμηκέναι γενέσθαι φάσκειν· καὶ μὴ δυσωπεῖσθαι τοὔνομα καλούμενος ὡς αὐθέκαστος, [ἀ]λλὰ καὶ ἔτι παιδάρια λέγειν [εἶναι τοὺς ὡς παιδαγωγοῖς ἄ[λ-*

22. *θω-* N *θο̣.ειν* O l. *κ* O l — 23—24. litterae *δαι* (23) *αιμ̣* (24) exstant in frgm. in marg. des. — 23. *τ* in *ἑτέρου* O l. — 24. *τ̣* l. — 29. *τησητισο* N dis. 1 *τισ-* O *τις, τί* S. *τις, ὃ* Sp. — 30. *ε.ω* N *γ* O l. — 31. *τισ....ειδι* N *....τολιειδ* O *π̣ομειδ* l. suppl. Cb. — 33. *μενο.* ap. l. *βουλευόμενος* C. *βουλευομένοις* edd. — 35. *τομελ...πρ* N *το......πρ* O *τομ̣...ειπρ* l. — 36. *τ* in *παντ'* O. — XVIII, 1. cf. adn. p. 3. — *πραττε* N. — in O et in pap. nibil legitur. S. haec temere cum col. antecedente coniunxit scribens: *καὶ πάντ', ἐν ὅσοις ἀποτέτευχε πράττων, μὴ βεβουλῆσθαι ἀποτελεῖν.* — 2. *ι̣* et *η̣*] l. —

λοις π̣ροσανατιθεμένους· καὶ μόνος ἔχειν πώγωνα καὶ πολιάς· καὶ ζῆν δυνήσεσθαι γενόμενος ἐν ἐρημίαι. Τούτου δ' ἔτι χείρων ἐστὶν ὁ πάντειδήμων ἀναπεπεικὼς ἑαυτό[ν], ὅτι π[ά]ντα γινώσκε[ι], τὰ μὲν μαθὼ[ν̣] παρὰ τῶν μάλιστ' ἐπ[ι]σταμένων, τὰ δ' ἰδὼν ποιοῦντας μόνον, τὰ δ' αὐτὸς ἐπινοήσας ἀφ' [α̣]ὑτοῦ· κἄστι τοιοῦτος οὐ μ[ό]νον οἷον Ἱππίαν τὸν Ἠλεῖον [ἱ]στ[ο]ρεῖ Πλάτων, ὅσα περὶ τὸ [σῶμ̣'] εἶχε̣ν, αὑτῶι πεποιηκέναι λέγειν, ἀλλὰ καὶ κατασκ[ε̣υάζε̣]ιν οἰκίαν καὶ πλοῖον δι' αὑτοῦ καὶ χωρὶς ἀρχιτέκτονος· καὶ γράφειν συνθήκας ἑαυτῶι δεομ̣ένας

14. *αυτ..ο* N *αυτο-* O *κε.γα* N *κετα* O. — 15. [ν̣] l. — 16. *σ.ε* ap. *τ* l. *-δ.ν* N *ω* O. — 17—20. litterae *ο̣ν* (17) *αφ[α̣* (18) *νο* (19) *στ* (20) in fragmento servantur a Neap. designato, sed falso loco inserto. — 17. *μ* l. *ο̣ν*, quod legitur in fragmento, non v. 19., sed hic inserendum erat. — 18. *ασ...ν* ap. *αφ[α̣* in fragmento exstat. *ἀφ' αὑτοῦ* optime iam Sp. coniecerat. — 19. *μ...ν* O l. *μονον* N sed *ον* a Neap. falso hic insertum. v. ad v. 17. inserendum erat *νο* ex tertia linea fragmenti. — 20. *ηλειονφονερει* N *ηλεισ.....ρει* O de errore Neapolitanorum cf. praef. inserendum erat *στ* ex fragmento. *ἱστορεῖ* coniecerat U. — 21. *ρ* in *περι* l. *σῶμ'* Sp. *μ̣* l. — 23. *κατασκ[ε̣* N alterum [ε̣] l. suppl. C. —

---

20. Platon. Hipp. II, p. 368 C.: *ἔφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτὲ εἰς Ὀλυμπίαν ἃ εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα ἔχων κτλ.* — 23. *κατασκευάζειν* supplendum *οἷος* ex. v. 19.

ἐμπειρίας νομικῆς· καὶ δούλους
ἰδίους ἰατ[ρε]ύ[ειν], μὴ μόνον ἑ-
αυτόν, ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ ἄλ-
λους· καὶ φυτεύειν καὶ φορτί-
ζεσθαι τὰ μάλισθ' ὑπὸ τῶν τε-
χνι[τι]κωτάτων κατορθούμε-
να· καὶ ναυαγῶν ἐν ἅπασι μ[η-
δ' οὕ]τω παύεσθαι τῆς ἀ[πο]πλη-
ξί[ας]· οἷος δὲ καὶ [τῶ]ν μαθημά-
των ἀντιποιούμενο[ς πά]ν-
των [ἀσχ]ημονεῖν· καὶ το[ὺς κα-
ταγελῶντας ἀπείρους λέγει[ν

Col. XIX. ......ο]ὐκ ἂν δι........
δων ἐπιτρέπειν. Τῶι μὲν
οὖν αὐθάδει τά τ' ἐκ τῆς οἰήσε-
ως καὶ τῆς ὑπε[ρ]ηφανίας καὶ ὑ-
περοψίας, εἰ μὴ καὶ τῆς ἀλαζο-
νείας, δυσχερῆ παρακολουθεῖ
καὶ ἰδίως τὰ ἐκ τῆς εἰκαιότη-
τος καὶ τὰ διὰ τῆς ὀργῆς τούτων
οἷς οὕτω προσφέρεται, καὶ τὸ
τυγχάνειν ὁμοίων ἤ, μηδὲ βου-
λομένων εἰς ὁτιδήποτε κοι-
νώνημα συνκαταβαίνειν,
δυσχρηστεῖσθαι, καὶ τὸ περὶ

28. ιατ......μ ap. ε]υ[ε l. ἰατρεύειν C — 31 τεχνικωτάτων edd. — 34. suppl. C. — 35. [τ] l. — 36. μεν- ap. o et ν l. — 36 et 37. suppl. C. — XIX, 1. cf. adn. p. 3. — υκανδι N κα.ιδ O κα.ιδι l. — 2. δων N .ων O ∠ΩΝ l. — 8. του.ων N τ O l. — 11. ποτς N ποτεναι O ποτεκοι l. — 12. βαινων N βαινειν O l. —

μαινομένου πάντας φέρεσθαι καὶ καθαιρεῖν, διότι τὴν κακίαν ἔχειν αὐτὸν ὑπονοοῦσιν. Τῶι δ' αὐθεκάστωι τά τε παρὰ τὰς ἀτοπίας, ἐξ ὧν μέμεικται, καὶ τὸ μόνον ἀφραίνειν, ὅτι μόνος οἴεται περὶ πάντων φρονεῖν· διὸ κἂν τοῖς πλείστοις ἀπο[τ]υγχάνειν, καὶ ἐπιχαίρεσθαι μετὰ καταγέλωτος ὑπὸ πάντων, κα[ὶ] μ[ηδὲ βοηθεῖσθαι, καὶ μηδὲ τῶν σοφῶν ἀναμαρτήτων εἶναι λεγόντων μηδ' ἀπροσδέκτων συμβουλίας, τοῦτον ὑπὲρ αὐτοὺς νομίζοντα φρονεῖν ἐξ ἀνάγκης κακοδαιμονεῖν· ληρεῖν δὲ καί, διότι τὴν κοινῶς σύνεσιν οἴεται περιπεποιῆσθαι τὰ τῶν ἰδίας ἐμπειρίας ἐχόντων, καὶ μεταμεμελῆσθ[α]ι πολλῶν ἐξ ἀνάγκης ἐνκυρεῖν, καὶ λοιδορίας καρποῦσθαι καὶ προσκ. . . . . . ρων

15. καθαιρεῖν ed. καθαίρειν Sp. —. 17. τα.ε N τατε
19. ΑΦΡΟΝΕΙΝ N ἀφραινειν dis. O l. edd. — 22. .υγκανε
et dis. χ l. — 24. τωνκ- N τωνκα.μ- l. — 25. δεβο..θ N δε
O δεβοιηθ dis. l. — 27. δ in μηδ' l. -δει N l. δθη
29. ΖΟΝΤΑ N δονκα O ζοντα l. — 32. νωσ.υν N .ωσ
.ωσσυν l. τα.π N l. τασπ O. post κοινῶς excidisse credi
⟨λεγομένην⟩ vel ⟨ὑπάρχουσαν⟩. — 35. λισθ.ι N vacat in O
pap. ν in πολλῶν N ανα.κησ N αναικ O α.αγκι l. —
initio versus O l. — προσκαλεῖσθαι ληρῶν C. —

Col. XX. . . . .

φασθ[ạι. . . . . . ἄν]θρωπ[ον ὁμοίων ἀνθρώπ[ων οὐκ ἔ]χειν χρείαν. Ὁ δὲ παντειδ[ή]μων ἅμα > τοῖς εἰρημένοις πᾶσι καὶ μαργιτομανής ἐστιν, εἰ καὶ τὸν ὄντως πολυμαθέστατον προσαγορευόμενον οἴεται πάντα δύνασθαι γινώσκειν καὶ ποιεῖν οὐχ οἷον ἑαυτόν, ὃς ἐνίοτε οὐδέν τι φωρᾶται κατέχων καὶ οὐ συνορῶν, ὅτι πολλὰ δεῖται τριβῆς, ἂν καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς γίνηται μεθόδου, καθάπερ τὰ τῆς ποιητικῆς μέρη, καὶ διότι περὶ τοὺς πολυμαθεῖς ὀσμαὶ μόνον εἰσὶ πολλῶν, οὐ κατοχαί, καὶ τἀποτεύγματα περίεστιν τῶν παιδευμάτων, οὐ τὰ κατορθώματα, καὶ πάνθ' ὅσα τοῖς τοιούτοις συμβαίνειν ἀνελογιζόμεθα· καὶ διότι πολλὰ γινώσκειν, ὧν Ἱππ]ία[ς] ἐκαυχᾶτο, καὶ τὸ πα-

XX, 1. cf. adn. p. 3. — φασθ. . . . . .θρωπ N -ασθ- O φασθ et hastam lit. α l. ἀποφάσθαι τὸν ἄ. ἄλλων ἀνθρώπων δεῖν ἔ. χρ. S — 5. γ.τομαν.ς N γετεμανις O γιτομανις l. — 9. ενιοις N εν...ε O ενιοτε l. — 17. χ in κατοχαί O. — 23. . . . . . ε N . . . ια.ς O ι̣ . . . ạ.ε l. ὡς ὁ Ἱππίας̣ U. cf. col. 18, 19 et adn. —

4. μαργιτομανής· vulgo stolidos homines Margitas appellatos esse testatur Harpocrat. s. v.: ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον μαργίτην. cf. etiam Philod. Rhet. I, p. 207, 13.

ϱαπλήσιον πᾶν γένος ὀνείδη μᾶλλόν ἐστιν ἤπεϱ ἐγκώμια· καί — τί γὰϱ δεῖ τἆλλα πεϱὶ ληϱούντων λέγειν; — ὡς, ὅταν ἀτυχήσωσι, φωϱῶνται καταφεύγοντες ἐπὶ τοὺς τυχόντας καὶ τῶν ἐ[λ]αχίστων ἐλάττους αὑτοὺς εἶναι πϱοσομολογοῦσιν. Ὁ μὲν οὖν ὑπεϱήφανος καὶ ὑπεϱόπτης ἐστίν, ὁ ḍ᾽ ὑπεϱό[π]της οὐ πάν[τ]ως καὶ ὑπε[ϱ]ηφανεῖ καὶ ἅπα[ν]τα διὰ τὸ .....χηϱ[...ἔ]στιν ὅτε τα ......εἶνα[ι]· πέφυκε δ᾽ οὐ

Col. XXI. ...[τὸν μὲν σεμνὸ]ν ἐπαινο[ῦντες] ὡ̣ς ἀξίαν ἔχοντα μετα̣ τινος αὐστηϱίας, τὸν δὲ σεμνοκόπον καὶ τ̣ότε καὶ νῦν πάντως ψέγοντες ὡς ἐπιφάσκοντα τὸν εἰϱημένον καὶ πϱοσποιούμενον εἶναι τοιοῦτον ἐν τοῖς ὄχλοις καὶ διὰ τῶν λόγων (ὃν σεμνομυθ̣ε̣ῖν ἔλεγον) καὶ [τῶ]ι σ̣χήματι τοῦ πϱοσώπου καὶ τῶν ὀμμάτων καὶ πεϱιβολῆι καὶ

24. .απλη..ον ap. -ϱ, σι l. — 25. σ l. — 29. γ in φεύγοντες O. — 34. initio .υ N αυ O. — 36. ......ηϱ....στινοτετα N .....χηϱ....στινοτετα l. — post litteram ϱ vestigia litterae α vel λ in pap. legisse mihi videor. — XXI, 1. cf. adn. p 3. — suppl S. ω̣ l. — 2. ι l. σεμνόκομπον prop. Cb. coll. Athen. p. 447 c. — 9. μυ.σιν N ϑ̣ l. σεμνομυθεύειν S. χ in σχήματι O. —

κινήσει καὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον ἐνεργείαις. > Καὶ βρενθύεσθαι δὲ καὶ βρενθυόμενον ὠνόμαζον καὶ ἔτι νῦν ὀνομάζουσιν (εἴτ' ἀπὸ τοῦ παραδεδομένου θυμιάματος ἢ μύρου τῶν [θ]εῶν βρένθυος, ὡς καθ' ἡμᾶς καὶ μίνθωνος ἀπὸ τῆς μίνθης, εἴτ' ἀφ' ὁτουδήποτε) τὸν ἀπὸ τῆς εἰρημένης διαθέσεως κατεμβλέποντα πᾶσιν καὶ παρεμβλέποντα καὶ τῆι κεφαλῆι κατασείοντα καὶ κατασμικρίζοντα τοὺς ἀπαντῶντας ἢ τοὺς ὧν ἄν τις μνημονεύσηι, κἂν ὦσι τῶν μεγάλων εἶναι δοκούντων, μετὰ διασυρμοῦ καὶ μόλις που βραχείας ἀποκρίσεως ὑπεροχὴν ἰδίαν ἐμφαινούσης, ἄλλου δ' οὐδενὸς ἀριθμὸν ἐμποιούση[ς]· οἷον ὁ Ἀριστοφάνης· „ὅ[τ]ι βρενθύ-

18. *θεῶν* edd. *Λυδῶν* Fritzsche ad Lucian. III, 1 p. 222 coll. Poll. VI, 104. — 19. *μίνθωνας* S. — 21. *σ* in fine versus l. — 25. *ζμικρ.* ap. l. — 31. *εν* N *εαι* O *εμ* l. — 33. *αρ. . . . ν* ap. *αρισ. . ν* dis. 1 *αρ. . μον* l. *εμποιουσιν* N *εμνοιουσι.* O *σινε.οι* dis. 1 *ση-* l. — 34. *νησ. . . β* N *νησιουβ* O *νησο. ιβ* l. *ὅτι* S.

16 sq. cf. Eustathius ad Iliad. VIII, 14 *τὸ βρένθος ἐπὶ ὑπερηφανίας παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐξ οὗ τὸ βρένθειον, μύρον τι ἐκεῖνο περιαδόμενον.* cf. etiam Berlin. Klassikertexte V, 2 Sappho 2, 19 *βρενθείῳ β[ασιληί]ωι.* — 34. Arist. nub. 362.

ει τ']ὲν [τ]αῖσιν ὁδοῖς καὶ τώφ]θαλμὼ παραβάλλεις“ ἐκωμῶι]δει. [Ὁ] δ' εἴρων ὡς ἐπὶ τὸ πλ]εῖστον ἀλαζόνος εἶδος...

Col. XXII. ...δ]ιανοεῖ ..ο̣σ...... ου̣, ἀλ]λὰ καὶ τἀναν̣[τί]α μᾶλλον, ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγε[ι, τ]α̣πεινοῦν δὲ καὶ ψέγειν ἑαυτ̣[ό]ν τε καὶ τοὺς οἷός ἐστιν εἰωθ[έ]ν̣α̣ι̣ πρὸς ὁνδήποτε χρόνον με̣τὰ παρεμφάσεως ὧν βούλε̣τ̣αι· συνεπινοεῖται δ' αὐ̣τῶι κα[ὶ̣] δειν[ό]της ἐν τῶι [πλ]ά̣σ̣μα[τ̣ι] καὶ π̣ιθανότης, ἔσ[τι]ν δὲ τ[οιοῦτος οἷος τὰ πολ[λὰ] μωκᾶ̣[σθαι καὶ μορφάζειν κ̣αὶ μειδ[ιᾶν καὶ ὑπανίστασ[θ]α̣ί τισιν̣ ἐπιστᾶσιν ἄφνωι μ̣[ε]τ' ἀναπ[ηδήσεως καὶ ἀποκαλύψεω[ς· καὶ μέχρι πολλ[ο̣ῦ συ̣]νῶν ἐ[ν]ίοις σιωπᾶν· κἂν ἐπαινῆι τι̣ς

XXII, 1. supra v. 1 pauca litterarum vestigia l. ....ιανοει ap. l. ο̣ς l. ἃ νοεῖ S. ὁ δ' εἴρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλάζονος εἶδος οὐχ ἃ νοεῖ λέγοντος ἀλλὰ κτλ. H. at inter singulas columnas complures versus desunt. v. adn. p. 3. — 3. α̣ l. — 4. πεινουν O. τ̣ l. — 5. α̣ι̣ l. — 6. ε̣ l. — 7. ε̣τ̣ l. — 8. υ̣, ι̣ l. — 9. τωι....μα.. ap. τωι..α̣σ̣ματ̣. legisse mihi videor. ἐν τῶι σχήματι S. H. ψέγματι U. — 11. α̣ l. — 12. κ̣ l. μει. N μειδ O l. — 13. α.κ N ανκ O ν̣ l. — 16. ο̣, υ̣ l. — 17. ι adscr. et ι̣ l. επ v. 17 et τι v. 18 leguntur in marg. dis. l. —

37. cf. Arist. Ethic. Nic. p. 1108 a 19 sq. et 1127 a 13 sq Divis. Aristot. ed. Mutschmann p. 58. — XXII, 3. ὥστ' ἐπαινεῖν ὃν ψέγει cf. Theophr. I, 4 καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα̣.

αὐτὸν ἢ κελεύη[ι] τι λέγει[ν ἢ μνημονευθήσεσθαι φῶσι[ν αὐτόν, ἐπιφωνεῖν· „ἐγὼ γὰρ οἶδα τί πλ[ήν γε] τούτου ὅτι [οὐδὲν οἶδα;“ καὶ „τίς γὰρ [ἡ]μῶν λ[όγος;“ καὶ „εἰ δή τις ἡμ[ῶ]ν ἔστα[ι μ]νεία“· καὶ πολὺς [εἶ]ναι τ[ῶι· „μακάριοι τ[ῆ]ς φύσεως οἵ μ[έν τινες ἢ τῆς δυνάμεως ἢ τ[ῆς τύχης“· καὶ μὴ ψιλῶς ὀνομάζειν, ἀλλὰ „Φαῖδρος ὁ καλός“ καὶ „Λυσίας ὁ σοφός“ καὶ ῥήματ᾽ ἀ[μ]φίβολα τιθέναι, χρ[ηστόν, ἡδύν, ἀφελῆ, γενναῖον, ἀν[δρεῖον· καὶ παρεπιδείκνυσθ[αι μὲν ὡς σοφά, προσάπτειν [δ᾽ ἑτέροι]ς, ὡς Ἀσπασίαι καὶ [Ἰσχο-

18. ΚΕΛCΥΕΙ N ε l. — 19. [ν l. — 21. π.....τ N λ O: παρὲξ S. πλέον C. πλήν Cb. v. infra ad locum. — 24. .ησια N .νσια O .ΝΕΙΑ l. μνεία S. πολυε..ναι N πολυ...ναι l. πολὺν εἶναι edd. — 25. / ΛΚΑΡΙ....CΗ..CωCΟΙ N -Α.ΛΚΑΡΙCΙ...... ωCΟΛ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΙΤ..Φ ωCΟΙ. l. τῶι | μακαρίζειν, τῆς φύσεως οἷοί τινες S. — 28. σ in καλός l. — 30. [μ] l. — 30. suppl. C. χρυσοῦν Cb. — 31. suppl. S. — 32. suppl. Cb. — 34. ......ως N -σως l. δ᾽ ἄλλοις τισίν S. δ᾽ ἄλλοις U δὲ· ἑτέροις H. ι adscr. in Ἀσπασίαι l. — Ἰσχομάχωι Cobet, orat. de arte interpretandi etc. Lugduni 1847. —

20. cf. Diog. L. II, 32 καὶ εἰδέναι μὲν μηδέν πλὴν αὐτὸ τοῦτο Cic. acad. I, 16 Plat. apol. p. 21 D. — 30. S. confert: Plat. Phaedr. 266 E: τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον; Gorg. 491 E: ὡς ἡδὺς εἶ 473 D: ὦ γενναῖε Πῶλε 494 D: ἀνδρεῖος γὰρ εἶ. vocis ἀφελὴς nullum exemplum ex Platone suppetit. — 34. cf. Phil. π. οἰκον. ed. Jensen col. V, 14 sq., quae pertinent ad Xen oec. VII sq.

μ]ά̣χωι Σωκράτη[ς]· καὶ πρὸ̣[ς
το]ὺς ἐκ τῶν ἀρχαιρεσι[ῶν ἀ-
πολυομένους· „ἐδοκιμ[άσθης

Col. XXIII. . . . θεων . . . .
μοι· πάντα γὰρ δεινὸς σὺ κα-
τεργάσασθαι“· κἂν συνέλθῃ̣,
τὸν καταπληττό̣μενον ἐμ-
φαίνειν τό τε εἶδος καὶ τὴν ἀξί-
αν καὶ τὸν λόγον καὶ πρὸς τοὺς
συνκαθημένους θαυμάζον-
τα, καὶ προ̣[σ]καλού̣μενος εἰ[ς] κοι-
νολογί[α]ν [φ]οβεῖσθαι καὶ τἀλά-
χιστα φάσκειν ἄπορα καταφαί-
νεσθ’ ἑαυτῶι καὶ διαγελάσαν-
τος „ὀρθῶ̣ς μου καταφρονεῖς
τηλικ[ο]ῦτος ὤν· καὶ γὰρ αὐ-
τὸς ἐμαυτοῦ“· καὶ „νέος ὤφελ̣ον
εἶ̣ναι καὶ μὴ γέ[ρω]ν, ἵν’ ἐμαυ̣-
τὸν ὑπέταξά σοι“· κἄν, τῶν συν-
παρόντω̣[ν ὁτο]υ̣δήποτ’ εἰ[π̣ό]ν-
τος ἐκδ̣ήλως, ἐκεῖνος εἴπῃ

35. α̣ l. — 36. α̣ρχαι..ει- N αρχαιρεσ- O -σι- l. — 36, 37. suppl. S. pergit U.: ἂν εἰ σὲ ᾑρήσαντο Cb.: εἰ σὲ εἵλοντο. — XXIII, 1. cf. adn. p. 3. — θεων N praeterea pauca litterarum vestigia l. — 2. μοι N μ̣..ιαντα O μ..παντα l. συι.α N συκα O συκ̣α̣ l. σὺ εἶ ἀπεργάσασθαι S. U. σύγ’ ἀπ. H. — 3. initio π N τ O l. αὐτόν edd. — 9. βε.σ N l. ι O. — 11. ΚΑΙΚ̇Α̇Δ'Α pap. — 9—22. litterae ν, σκ, υτο̣, ο̣σμ̣, υτο̣, α̣υτο̣, αιμ, τ̣αξ̣, ω, ηλ, να, ε, η, δ̣υ̣ exstant in frgm. dis. l. — 14. .εος N ν O. — 15. γε. . . ν N γε..ν̣ιν O ν l. γέρων, ἵν Cobet. l. l. — 17. υ̣ l. τῶν συνπαρόντων του ὁτιδήποτ’ edd. ποτε . . . . N ποτετ . . ν O ποτειι . ν l. suppl. S. —

τοιοῦτον ..δ[ι]ὰ τί λέγεις". ἐπιφωνεῖν τὰ[ς χ]ε[ῖ]ρας ἀνατείνας ..ὡς τ]αχὺ συνῆκας, ἀλλ' ἀφυὴς ἐγὼ καὶ βραδὺς καὶ δυσαίσθητος" καὶ προσέχειν μὲν διαλεγομένωι καὶ ἐγχάσκειν, εἶθ' ὑποκιναιδεῖν καὶ διανεύειν ἄλλοις, ποτὲ δ' ἀνακαγχάζειν· οἷος δὲ καὶ πρὸς οὓς ἔτυχεν ὁμιλῶν· „διασαφεῖτέ μοι τὰς ἐμὰς ἀγραμματίας καὶ τὰς ἄλλας] ἀστοχίας ὑμεῖς, ὦ φίλοι. καὶ μὴ] περιορᾶτ' ἀσχημονοῦντα"] καὶ ..οὐ διηγ[ή]σεσθέ] μοι τὰς τοῦ] δεῖνος εὐημερίας, ἵνα χαίρω], κἂν ἄρα δυνατὸς ὦι, μιμῶμαι;" καὶ τί δε[ῖ τ]ὰ πλείω λέγειν; ἅπ]αν[τα γ]ὰρ τ[ὰ] Σωκρατικὰ μνημονεύμα[τ]α [συλ]λέ[γ]ων

19. ϱ l. ι in ἐπι l. — 21. αλλὸαφ..ς N νη l. — 22. βραχυς N at χ a viris doctis in dis. falso illatum ex frgm. in marg. design. v. ad v. 9 sq. δ l βραδύς iam S. scripsit. — 24. ε.ϱν N ϑ O ι l. — 25. prius δ l — 26. αλλ..ς N οι O κακκαζειν ap. χ pro κ l. — 27. αι in fr. l. — 28—37. horum versuum pars magna legitur in frgm. a Neap. designato, nunc magnam partem deleto. — 28. μιλεων N μιλ... O ε per errorem a Lentario scriptum, qui legerat μιλς et in fr. in marg. des. ϱν — ὁμιλεῖν S. U. ὁμιλέων H. — 30. α.τοχια N σ l. — 31. περιορᾶτε edd., sed ε a Lentario falso illatum v. s. v. 28 μη S. — 32. διηγήσεσθε C. — 33. σν.τειιας N -λειτας O συη n. dis. 1 ευη et μεριας in pap. l. χαι ap. l. χαίρω C. -καὶ | ἐγω edd. — 34. καν N litterae κ vestigia l. ἐὰν edd. ως N ὦ l. — 35. κοιτιδερ.α N. — 36. ..αντ.σαιτ σωκρατηκα N ..αν..σαοτ fr dis. 1 ..ανι.γα...σωκρατικα l. — 37. -λε.ων N με.ων O et dis. -ωι l. —

Col. XXIV. ....[ὅμοι-

> οι] δ᾽ εὐτε[λιστὴς ἢ ἐξευτελιστὴς καὶ οὐδενωτὴς ἢ ἐξουδενωτὴς κα[ὶ] ἐπὶ ταὐτὸ φέρονται, διαφέρ[ο]ṇτες ἀνέσει καὶ ἐπιτάσει [δι]αβολῆς τοῦ πλησίον· ὁ μὲν γὰρ ἐξευτελιστὴς ἀπόṇ[τ]ọν τινὰ φαυλότερον δὴ δοκεῖν παρίστησιν, ὁ δ᾽ ἐξουδενọτὴς ἴσον τῶι μηδενί· λ[οι]πὸν ἔστιν μὲν ὅτε τοιοῦτοί τινές εἰσιν ὑπεροχὴν ἐμφαίνοντες ἰδίαν ἢ τῶν οὓς ἀποσεṃνύνουσιν, ἔστιν δ᾽ ὅτε κατατρέχοντες μόνον ἐνίọν, ὥστε τοὺς προτέρους καὶ ὑπερηφάνους εἶναι· διὸ καὶ δῆ[λον] ὅτι φησὶṇ ἐπακολουθε[ῖ]ν αὐτοῖς τὰ [δι᾽] ẹκείνην ἄτοπα καὶ περιττότερόν τ[ι τῆι διαβλητικ[ῆ]ι καὶ βασκαν-

XXIV, 1. paragraphi vestigia l. παρόμοιοι edd. δευτ ap. δευτε l. suppl. C. — 4. ει.ιτες N ρ et ṛ l. — 5. ει...α N διαβολῆς edd. — 7. ολ...ι N ολι..ι O ο..ων l. ἀπολείπων S. ἀπολέπων H. — 8. ν in δοκειν suprascr. N. — 9. ọ l. — 11. τινεσεισιν N σινεε..ειν O τινεσ..σ.ν l. — 13. ο.ς N υ O. — 15. εṿ.σιν N ι O ọ l. — 17. δη...ọτιφησ..επα N δ.......φησ....α O δ̣....ọ..φησịṿσ̣.α l. φήσομεν edd. — 18. τα...κ ap. ε̣ l. περὶ ἐκείνην edd. — 20. κ..κ ap. ι l. —

18. ἐκείνην scil. τὴν ὑπερηφανίαν quod latet in v. 16. — 20. φθόνος καὶ βασκανία Divis. Aristot. ed. Mutschm. p. 52, 22. —

τικῆι καὶ φθονητ[ι]κῆι. Καὶ τὸν ὑπομνημα[τισ]μὸν δὲ τοῦτον αὐτοῦ καταπαύσομεν, ἐπισυνάψομεν δ' αὐτῶι τὸν περὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ὧν δοκιμάζομεν ποι[εῖ]σθαι λόγον.

21. φ...η..κηι N φ..νησ..ηι O φθονητ.... l. — 22. ο̣ν N μον O l.

Index vocabulorum.

Asteriscus (*) lemmati praefixus significat non omnia testimonia allata esse. Cruce (†) notata sunt vocabula aliunde non cognita. Cr. = Croenert, Memoria Herculanensis.